

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen, gedownload en vermenigvuldigd worden.
Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [SABAM](#).

VARKEENS MET STRESS

Varkens met stress

Komedie in 3 bedrijven
Van Hilda Vleugels
voor 3 dames en 3 heren

DECOR

De woonkamer van een boerderij waar de tijd 100 jaar is blijven stilstaan.

Rechterwand

Vooraan: voordeur

Midden: open haard met grote ketel water, schouw met gerookte hesp, zetel

Achterwand

Links: donkergroene deur naar de keuken. (vanuit keuken is erf, kelder, trap naar kelderkamer en zolderkamers bereikbaar)

Midden: een kast

Rechterhoek: een tafeltje (of oude naaimachine) en stoel

Linkerwand vooraan : deur naar slaapkamer van Frans en Marie

Midden: grote tafel, 6 stoelen

Linkerhoek: stopcontact met ingeplugde radio.

PERSONAGES : 3 dames, 3 heren

FRANS : verstandige, filosofische boer

MARIE : vriendelijke boerin

JOHNNY : zanger, groot ego

WALTER : onderwijzer met burn-out

LILIANE : overwerkte directrice van groot bedrijf

SOFIE : geflippte huisvrouw

1° BEDRIJF

(Intro: [Mocking Bird Hill \(Boemerang\) Instrumentaal](#) - Het is zomer. Frans zit in de zetel.)

MARIE : (op) Weet je wat Siska van Rin van Mandekens zei? Ze zei dat toeristen varkens zijn. Dat ze alles overhoop zetten en niks doen dan slapen, drinken en vreten.

FRANS : Onze gasten zijn geen toeristen, Marieke. Dat zijn patiënten. Ze komen ontstressen.

MARIE : Wat is stress eigenlijk?

FRANS : Dat is zo ongeveer wat een varken doet als het gaat geslacht worden. De dag dat de slachter komt, begint dat 's morgens ook te brullen.

MARIE : Oh nee! Had ik dat geweten!

FRANS : Nu is het te laat om terug te krabbelen, Marieke. Ze kunnen ieder moment zijn.

MARIE : Ik dacht dat die mensen hier kwamen werken om te genezen. Dat zei die madame toch. Om te verademen, zei ze.

FRANS : En verademen zullen ze! Wacht maar tot ze de mest mogen breken en de beerput leegmaken. Hun sinussen zullen wel opengaan!

MARIE: Ik snap niet dat ze daar zoveel willen voor betalen. Vijfduizend euro om hier veertien dagen te “mogen” werken. Wat gaan we met dat geld doen? 'k Heb het in de kelder in een steriliseerpot gestoken. Is dat goed? Of moeten we het naar de bank doen?

FRANS : Als je het op de bank zet, zijn we het binnen twintig jaar kwijt zonder dat we er één euro van uitgegeven hebben.

(Geluid: auto arriveert, dichtslaande portieren)

MARIE : (kijkt door raam) Ze zijn daar! Met een grote “limousseline”.

FRANS : (kijkt door raam) Amai, chique auto. 't Zal straks hun kontje nogal varen als ze met onze Jules voor de kar op stap mogen.

MARIE : Zouden ze al weten dat wij alleen maar elektriciteit hebben om licht te maken?

FRANS : En een stopcontact voor onze radio, hè Marie. Die werkt niet op karbuur, zulle.

MARIE : Je had misschien naast de spiegel aan de pompba misschien toch nog een stopcontact moeten bijmaken. Er zijn misschien mannen bij die zich elektrisch scheren.

FRANS : Wie zich wil scheren, zal het moeten doen zoals ik: buiten of aan de pompbak, met een emmer water, een spiegel en een schaafmes.
(*er wordt aangeklopt*)

MARIE : Ze zijn daar. Wat moet ik zeggen?

FRANS : Dat ze welkom zijn, zeker?

MARIE : (*opent deur*) Welkom allemaal!
(*SOFIE, JOHNNY en WALTER met koffers en bagage op*)

WALTER : Goede morgen.

FRANS : Kom er in. Pak een stoel.

JOHNNY : Jezus! We zijn in Bokrijk!

SOFIE : (*tot FRANS*) Zou ik eens van het toilet kunnen gebruik maken, mijnheer?

FRANS : Natuurlijk. 't Is langs daar, door de keuken naar buiten. Steek het erf over en daar is het. Tussen het bakhuis en het varkenskot. De deur met dat hartje. (*SOFIE af*)

LILIANE : (*hinkend op met grote koffer en beautycase*) 'k Had naar Jamaica moeten gaan in plaats van naar dit boerengat te komen. Ik ontspan beter aan een wit strand, onder de palmbomen, met een butler. Dan moest ik niet met mijn koffers zeulen en stapte ik met mijn Dior schoenen niet in zo'n vieze boel. Heeft iemand een stukske keukenrol?

MARIE : Laat het maar opdrogen. Droge koeienstront schraapt gemakkelijker af. (*LILIANE walgt*)

WALTER : (*geeft Wc-rol*) Hier. Ik had horen zeggen, dat een boer gazetpapier gebruikt in plaats van wc-papier
(*Liliane poetst schoen*)

SOFIE : (*panisch op*) Mijnheer! Jouw kippen zijn ontsnapt!

FRANS : Wat?

SOFIE : Ze lopen los! Een hele hoop!

FRANS : Natuurlijk lopen ze los. Dat zijn scharrelkiekens.

SOFIE : Er is een agressieve bij. Een grote, met rode kwabben.

FRANS : Ha! Dat is onze Miel. Schoon beest, hè?

SOFIE : 'k Durf hem niet passeren. Zijn haar staat recht omhoog. 'k Ben bang dat hij aanvalt.

FRANS : Dabde hij met zijn poot in 't zand en snoof hij door zijn neusgaten?

SOFIE : Euh... nee.

FRANS : Dan zal hij niks doen. Ga maar. *(SOFIE af)* Zijn er nog die 't verschil niet kennen tussen een haan en een stier?

JOHNNY : Luister, mijnheer. Mijn psychotherapeute heeft me veertien dagen plattelandsleven voorgeschreven. En ik wil best een handje helpen op de boerderij. Maar dat wil niet zeggen, dat ik de stiel ga leren. Daar ben ik niet voor in de wieg gelegd. Ik heb andere talenten.

WALTER : Ik weet wel wat over een boerderij. Ik heb daar nog les over gegeven.

FRANS : Allez. Toch één iemand die van wanten weet. Waar gaf je les? In de landbouwschool? Praktijkles?

WALTER : Nee. In het eerste studiejaar.

LILIANE : *(heeft haar schoen gepoetst)* Waar moet ik hier mee blijven?

MARIE : Kom, 'k zal het op de mesthoop gaan smijten. *(af met wc-papier)*

LILIANE : *(ruikt aan haar handen)* Waar is de badkamer?

FRANS : Wij hebben geen badkamer.

LILIANE : Hoe moet ik me dan wassen?

FRANS : Je kan kiezen: met putwater of regenwater. Wij hebben geen waterleiding. Je zal ofwel emmertjes water moeten halen, ofwel emmertjes water moeten pompen.

LILIANE : Jamaica! Waarom ben ik niet naar Jamaica gegaan? *(pruilt even, trekt daarna iedere deur open en inspecteert de aangrenzende kamers)*

SOFIE : *(op, zelig)* Er was geen w.c. in dat kotje. Er stond alleen een houten kist.

FRANS : Lag er op die kist geen rond plankske met in 't midden een grote nagel?

SOFIE : Ja.

FRANS : Pak dan die nagel vast, hef dat plankske omhoog en doe je gevoeg in dat zwart gat. Dat is het toilet.

- (MARIE op)
- SOFIE : *(huilt)* Ik ben al in den hof gaan plassen. Tussen de prei en de selder.
Als de oogst mislukt, stuur je de rekening maar. 'k Zal 't wel betalen.
- FRANS : *(legt arm om SOFIE's schouder)* Kom, kom. Niet huilen. Prei bemesten is goed! Daar krijg je dikke prei van.
- JOHNNY : 'k Heb begrepen dat we hier primitief gaan leven. Wil dat zeggen dat we op de zolder in 't hooi moeten slapen?
- MARIE : Nee, nee. Jullie krijgen een bed.
- LILIANE : Ik slaap daar! *(wijst naar slaapkamer vooraan links)*
- MARIE : Dat is onze slaapkamer!
- LILIANE : Dat kan niet. In zo'n smal bed kunnen jullie met twee niet in.
- FRANS : Marie en ik slapen al meer dan dertig jaar in die twijfelaar. En dat blijft zo.
- MARIE : De heren slapen in de kelderkamer. De dames krijgen elk een zolderkamer. Jullie moeten het bed nog wel opdekken. 'k Mocht er van jullie madame niet te veel eieren onder leggen. Maar ik heb wel een welkomstsnoepje op jullie kamer gelegd. 't Is langs hier.
(de gasten staan aan de keukendeur. LILIANE probeert agressief de eerste plaats te veroveren.)
- MARIE : Daar is de trap. Die eerste deur links is de kelderkamer. Da's voor de mannen. De dames gaan verder ophoog. De twee zolderkamers zijn boven.
(LILIANE wringt zich als eerste door de deur)
- WALTER : Hela! Ik stond eerst!
- LILIANE : Zou je me niet helpen met mijn koffer, in plaats van te teuten? Je laat een vrouw toch geen zware koffer naar boven zeulen, zeker. *(laat koffer in het deurgat staan, af met beautycase)*
- WALTER : Wel heb ik van mijn leven! De franke tik! *(tot JOHNNY)* Die steekt zo maar voor en denkt dat ik haar koffers draag! Wie denkt ze wel dat ze is?
- JOHNNY : Ze is naar 't schijnt de CEO van een grote firma. Nu ja, de wereld is aan 't astant volk, nietwaar? Mag ik even passeren? *(af)*
- WALTER : Wel potverdomme! Dat is nu al de tweede die voorkruipt! Wil jij ook voorgaan misschien?

SOFIE : Dank u. *(af)*

WALTER : Hier sta ik weer. De pipo die zich altijd in de luren laat leggen. *(tot FRANS)* Ik sleur de valies van die trien niet naar boven. Dat mag ze zelf doen. *(stamp koffer omver)* De stekelbes! *(af)*

MARIE : Amai die zijn rap in hun gat gebeten!

FRANS : Dat betert wel. Varkens die in een ander kot gezet worden, grommen ook altijd. Je zal wel zien, binnen de week knorren ze van gelukzaligheid.

MARIE : Gaan ze het hier wel gewoon worden, zo zonder waterleiding, zonder televisie, zonder ijskast?

FRANS : Daarom komen ze naar hier. Om gelukkig te leren zijn zonder luxe. Want het is door de luxe dat ze over hun toeren geraken. Ze hebben voor alles een elektrisch toestel. Maar hoe meer toestellen, hoe meer er kapot kunnen. En hoe meer er kapot zijn, hoe lastiger ze worden.

MARIE : Ik dacht anders dat een ijskast misschien toch gemakkelijk zou zijn. Nu moet ik voor alles naar de kelder. 't Zijn wel maar zes trapjes, maar ik word er niet jonger op, hè Frans. En nu ik voor zes mensen moet koken.

FRANS : Wat elektriciteit vreet, maakt lawaai, Marie. En wij hebben er voor gekozen om stilletjes te boeren. Zo stil, dat we het geluk horen aankloppen. Zo wil ik het houden.

LILIANE : *(op)* 'k Had het kunnen weten dat mijn koffer hier nog stond. Er zijn geen hoffelijke mannen meer. En van een boer moet ik ook geen hulp verwachten, zeker?

FRANS : Ach, kom. Ik zal je koffer wel naar boven dragen.

LILIANE : Wow! Een hoffelijke boer. Dat had ik niet verwacht.

FRANS : Och, hoffelijk zijn is niet zo moeilijk. Dat is alleen je iets beter gedragen dan nodig is. Meer niet.

LILIANE : Voor een boer ben jij wel erg snugger.
(Sofie op, draagt schort)

FRANS : Och meisje. Sedert de boerenbond en de regering zich met ons leven bemoeien, moet een boer in alles geïnteresseerd zijn. Mestactieplannen, subsidies voor weilanden, imperia die quota opkopen, Amerikaanse

graanimport, melkoverschotten, gemanipuleerde granen, biologische gewassen. Lompe boeren zijn er niet meer.

SOFIE : Nu zijn er alleen maar lompe huisvrouwen, die het verschil niet kennen tussen een kieken en een haan.

FRANS : Och, als die beestjes in de pot liggen, zie ik dat ook niet meer. *(tot LILIANE)* Zal ik nu je koffer naar boven dragen, mevrouw?

LILIANE : Graag.

FRANS : Na u.

(LILIANE en FRANS af)

SOFIE : Jij hebt wel een vriendelijke vent, hè?

MARIE : Frans is een schat. Soms wel wat eigenzinnig, maar 't blijft een schat.

SOFIE : Is hij de hele dag thuis?

MARIE : Ja.

SOFIE : Vind je dat niet erg?

MARIE : Nee. Waarom?

SOFIE : Mijn vent is twee jaar op pensioen. Ik ga er aan kapot. "Sofie! Je hebt geen krant in de groencontainer gelegd! Waarom wring je die schotelvod niet uit? Moet er geen deksel op die kookpot?" Ik kreeg er een maagzweer van. 'k Mocht geen melk drinken, geen vet vlees eten, geen chocolade. En nu heb ik GAS.

MARIE : Dan mag je geen bonen eten.

SOFIE : G.A.S. betekent gegeneraliseerde angststoornis. Daarom wil ik hier hard werken. Dan heb ik geen tijd om te piekeren, zie je.

JOHNNY : *(op met laptop)* Onderuit mannekens! 'k Heb inspiratie! Eindelijk weer inspiratie! Die kamer, dat bed, die geur. Dat stimuleert, dat fermenteert. Dat moet ik direct opschrijven. Oei, mijn batterij is bijna leeg. Kan ik ergens inpluggen? Rap! Voor mijn inspiratie weg kabbelt. *(SOFIE trekt radio uit en plugt laptop in)*

JOHNNY: *(typt en scandeert)* In mijn stal staan koeien en konijnen

Een lampetkom hou ik er op na

'k Geef nooit parels aan mijn vette zwijnen

Ik dans liever de boeren cha-cha-cha

Pa para pa para pa

(JOHNNY danst terwijl hij het refrein van de Cha-cha-cha van Raymond van het Groenewoud zingt. Inmiddels FRANS en WALTER op.)

FRANS : Wat is dat?

JOHNNY: Een nieuwe chachacha. *(danst en zingt)* Pa para pa para pa. De boeren-cha-chachacha.

WALTER : Dat is de chachacha van Raymond van het Groenewoud. 't Zijn alleen andere woorden en jij zingt slechter.

JOHNNY : *(grijpt Walter bij de revers van zijn stofjas)* Zeg dat nog eens, kameraad! Zeg nog één keer dat ik niet kan zingen en ik wring je nek om. *(SOFIE krijgt angstaanval, verbergt zich onder haar schort, prevelt bang: "Nee, niet doen! Niet doen! Ik heb niks gedaan." enz.)* Is het nog niet frustrerend genoeg dat de platenmaatschappijen geen natuurtalent meer herkennen? Dat zij alleen nog contracten schrijven voor vooruitstrevende grieten en verwijfde crooners? Ik ben een natuurtalent! Dus, stukje onderwijzer, als jij nog één keer durft te zeggen dat ik niet kan zingen, timmer ik je astrante kop ineem tot je tanden in je maag pianospelen. Begrepen?

MARIE : *(bang)* Frans?

FRANS : Seffens, Marie. 'k Wil eerst weten wie mijn radio uitgetrokken heeft. Wie heeft dat gedaan? *(SOFIE weeklaagt erbarmelijk, MARIE probeert haar te kalmeren.)* Dat stopcontact is voor de radio. *(plugt radio in)* Alleen voor de radio. *(schakelt laptop uit)* Elektrische toestellen heb je hier niet nodig. Wij doen alles met de hand.

JOHNNY : Mijn tekst! Je hebt mijn tekst gewist!

FRANS : Schrijf in 't vervolg op papier. Dat vreet geen stroom en gaat langer mee.

WALTER : Laat hem maar op zijn computertje prutsen. Want voor hij iets fatsoenlijk op papier staan heeft, hebben ze voor hem twee hectare bos moeten kappen.

JOHNNY : Jij moest je teut houden, had ik gezegd.

WALTER : *(steekt tong uit naar JOHNNY)*

JOHNNY : Bij zo'n eikel slaap ik niet. Ik wil een andere kamer.

FRANS : Dat gaat niet. 't Hotel is volgeboekt.

WALTER : Leg hem dan maar bij de geiten. Dan valt zijn gemakker niet op.

JOHNNY : *(gaat WALTER te lijf)* Jij absjaar! Ga er zelf liggen. Dat is de juiste plaats voor zo'n chagrijnige nurk als jij!

FRANS : Ho, ho! Ten eerste: geiten zijn lieve beesten, soms een beetje koppig, maar nooit chagrijnig. En ten tweede, jullie zijn niet hier om ruzie te maken, maar om te werken. Wie wil de koeienstal uitmesten?

JOHNNY en WALTER : *(trekken allebei de neus op)* Mesten?!

FRANS : Ieder jaar, als de koeien in de wei staan, wordt de koeienstal volledig uitgemest en van boven tot onder gewit.

SOFIE : Dat wil ik wel doen.

FRANS : Wat jij mag doen, hoor je wel van ons Marie. Zij is de hostess voor de dames. Ik ben de reisleader voor de heren. *(tot JOHNNY)* Volgens mij is de stal opkuisen iets voor jou. Schilderen. Dat is zo'n een beetje artistiek. En een lege stal heeft een fantastische akoestiek.

LILIANE : *(op, gooit vol afkeer een praline op tafel)* Wie heeft dat op mijn kamer gelegd? *(SOFIE kruipt weg onder haar schort)*

MARIE : Dat is een welkomstpralineke.

LILIANE : Ik vreet geen rommel van de concurrentie! Waren onze pralines niet goed genoeg? Wij gebruiken nochtans honderd procent cacao. Pure cacao! En verse boter, slagroom, hazelnoten uit Turkije, kersen uit Frankrijk, amandelen uit Cyprus. Het beste is niet goed genoeg! En jij laat me dit vreten! Nepchocolade! Met plantaardig frietvet! Waren onze pralines te duur misschien? Of is het assortiment niet groot genoeg? Wij hebben anders 147 verschillende pralines! Waarvan ik er zelf negenentwintig ontworpen heb. *(melancholisch)* Negenentwintig. Voor negenentwintig gepasteuriseerde liefdes.

WALTER : Je bedoelt "gepassioneerde".

LILIANE : Nee, gepasteuriseerde! Eerst verhit tot 60-70 graden en daarna rap afgekoeld.

MARIE : Heb jij negenentwintig mannen gekend?

LILIANE : Ach, de mannen waar ik op viel, bleven nooit boeiend. In het vuur van de passie inspireerden ze wel. Maar 't was zoals met pralines: zalige geneugte, maar rap op.

SOFIE : Ik heb maar één praline gekend. Daar sabbel ik nu al veertig jaar op. En eerlijk gezegd: de smaak is er af.

JOHNNY : Hé boer! 'k Heb er eens over nagedacht. Ik wil uw stal wel schilderen. Maar geen veertien dagen aan een stuk.

FRANS : O maar, er is nog genoeg te doen. Dat hangt af van het weer. Als het regent kunnen we niet ploegen en als 't koud is, kunnen we niet boteren.

SOFIE : Kan je geen boter maken als het koud is?

FRANS : Nee, want boter wordt gemaakt van zure melk. En dat hebben we alleen als het warm is en de camion van de melkerij te laat komt.

WALTER : Wat smeren jullie in de winter dan op de boterham?

FRANS : Spekvet.

LILIANE : *(uit afkeer)*

FRANS : Maar jullie hebben geluk. Ons Marie heeft gisteren geboterd. En de boter die zij maakt is om duimen en vingers af te likken. Romig, glanzend, en perfect gezouten.

LILIANE : Zoute boter! *(uit afkeer)*

MARIE : Ongezouten boter kunnen wij niet houden, madame. Wij hebben geen ijskast. Onze kelder is wel fris, maar zoete boter wordt er toch nog rap sterk. Maar als onze gasten liever zoete boter hebben, Frans, zouden we misschien toch...? Een ijskast?

FRANS : Als onze gasten nu eens gingen werken. Wat denk je daar van?

WALTER : OK. Wat mag ik doen?

FRANS : *(doet klompen aan)* Jij mag bieten zaaien. Kom. *(tot JOHNNY)* Jou kom ik seffens halen.

(FRANS en WALTER af; JOHNNY plugt laptop in het stopcontact, speelt patience)

SOFIE : Je wil een ijskast, maar je krijgt er geen, hè?

MARIE : Och, volgens Frans zijn elektrische toestellen onnuttig zijn en wordt een mens er niet gelukkiger van. Waarom zou ik hem tegenspreken? We doen het al meer dan dertig jaar zonder comfort. En we zijn nog altijd gelukkig.

LILIANE : Dat doet me denken aan Michel. Die was ook zo. Volgens hem stonden er te veel machines in de chocolaterie. Ik zou meer artisaan moeten werken. 't Was anders een heerlijke Hasseltse minnaar. Zo rustig. Hij nam voor alles de tijd. De praline "Lingering delight" is op hem geïnspireerd. Harde karamelvulling en brokjes noga, om lang van te

genieten. En bovenop een krent. Van 'krenterigheid'. Voor mijn verjaardag kon er zelfs geen Delvaux sacocheke af.

SOFIE : 'k Zou graag iets doen. Wat mag ik doen?

MARIE : Ik moet vandaag brood bakken. Misschien kan je me daarbij helpen?

LILIANE : En wat moet ik dan doen?

SOFIE : Waar vind ik bloem, gist, zout, melk en boter?

MARIE : Ah! Jij kan brood bakken!

SOFIE : 'k Heb thuis een broodbakmachine. Gekregen voor "mijn" verjaardag, om "zijn" zoutloos brood te bakken.

MARIE : Een machine om brood te bakken?

SOFIE : Ja, je kiept er alles in en de machine doet de rest. Gemakkelijk hoor. Maar allee, zeg maar waar alles staat en hoe de oven werkt. Dan kan ik beginnen.

LILIANE : En wat moet ik doen?

MARIE : Wacht even. 'k Ga 't eerst aan haar uitleggen. (*LILIANE gaat naar JOHNNY's patience spel kijken*) De oven staat in het bakhuis. Dat is de deur naast die met het hartje. Aanmaakhout en brandhout zal je wel zien liggen. Zout en bloem staan in de keukenkast. De rest vind je in de kelder. Dat is het deurtje onder de trap. Maar pas wel op voor je kop. 't Is een laag plafond. Ik kom seffens helpen.

SOFIE : Laat me maar doen. Ik vind het plezant om nog eens creatief te zijn, zonder dat iemand op mijn vingers staat te kijken. (*af*)

LILIANE : Leg nu die schoppen vijf daar van boven op die schoppen vier. Dan komt de hartendame vrij en kan je die op klaverenboer leggen.

MARIE : Dat is precies patience. Hoe doe je dat?

JOHNNY : Kijk. Met het pijltje pak ik een kaart en leg ze ergens anders. Als ik een kaart wil omdraaien, klik ik er twee keer op.

MARIE : Dat ziet er plezant uit.

JOHNNY : Wil je het leren?

MARIE : Ja.

LILIANE : Zou ik eindelijk mogen weten wat ik moet doen?

MARIE : Jij mag de varkenspap maken en de varkens voeren.

LILIANE : Madame! Ik zit in de delicatessen business en verlaag me niet tot wansmakelijke hutsekluts.

MARIE : Varkenspap is niet vies. Dat vijf soorten graan met wat water.

LILIANE : Ik hou niet van varkens.

JOHNNY : Niemand zegt, dat je ze moet kussen, hè madame.

LILIANE : Kan ik geen hond uitlaten of zo?

MARIE : Wil je prinsessenboontjes plukken dan?

LILIANE : Ja, dat wil ik wel doen.

MARIE : Buiten staan lege emmers. Met twee volle emmers komen we vandaag wel toe. De groentetuin is van achter links.

JOHNNY : De boontjes met haar op laat je maar hangen. Dat zijn rupsen.

LILIANE : Ik stel voor, dat we vanmiddag in shiften eten: de dames apart en de heren apart. Dan ben ik tenminste van die flauwe plezante vanaf. *(af)*

JOHNNY : Wat een bitch! Kom, wij gaan patience spelen, Marieke. *(MARIE schuift stoel bij)* Kijk. Als je met je vinger over dit plaatje wrijft, kan je dat pijltje verschuiven. En met dat pijltje ga je naar een kaart die je wil verleggen.

(JOHNNY en MARIE spelen patience)

FRANS : *(op)* Marie!

MARIE : *(veert recht)* Ja Frans!

FRANS : De varkens doen "euk-euk-euk".

MARIE : Och ja, die moest ik nog eten geven.

FRANS : Kom Sinatra! Jij mag de stal uitmesten.

JOHNNY : Schilderen bedoel je.

FRANS : Eerst proper maken. Dan schilderen.

(FRANS en JOHNNY af. MARIE speelt patience. Muziek: "[The entertainer – Joplin](#)" Licht dimt. Drie uur later. MARIE speelt nog steeds patience.)

SOFIE : *(op met gebakken broden)* Moet jij iedere keer als je brood wilt bakken die oven heet stoken? Als ik jou was, vroeg ik niet alleen een ijskast, maar ook een broodmachine.

FRANS : *(op)* Marie! De varkens doen EUK-EUK-EUK! *(doet klompen uit)*

MARIE : *(klapt laptop dicht)* 't Is hier wat uit de hand gelopen. 'k Ben nog niet gewend van met gasten te werken.

FRANS : Eten we voor het nieuws, zoals gewoonlijk?

MARIE : 't Zal wat later worden, vrees ik. Ik heb twee uur geleden aan de pralinenmadame gevraagd om boontjes te plukken. Maar ze is nog altijd niet terug. En de meester en de zanger? Moeten die niet komen eten?

FRANS : Allee. We zullen ze eens gaan zoeken. *(doet klompen aan, af)*

SOFIE : Twee uur om twee emmers bonen te plukken? Er zal toch niks gebeurd zijn?

MARIE : Ik hoop van niet. Maar 't is natuurlijk wel mogelijk. *(dekt de tafel)*

SOFIE : Oh nee! *(kruipt weg onder schort)* Waar ik ben loopt alles mis. Ik ben bezeten, van de duivel!

MARIE : Hé! 't Is niet het moment om verstoppertje te spelen. Ik heb je nodig.

SOFIE : *(verbaasd)* Wat zei je? Heb je mij nodig? Dat is het mooiste zinnetje dat ik in jaren gehoord heb.

MARIE : Als de varkens EUK EUK EUK doen, hebben ze honger. Wil jij ze gaan voeren? Dan kan ik voor 't eten zorgen. Vijf scheppen mengvoer met een emmer water. En kiep nog een emmer water in hun drinkbak. Dan zwijgen ze een tijdje.

SOFIE : Zijn 't nog... puppies?

MARIE : Nee. Volwassen cadetten. Rond de honderd kilo.

SOFIE : Daar ga ik niet binnen.

MARIE : Je moet niet in het kot gaan. Tussen voederkot en varkenskot is een trog gemetst. Daar moet hun eten in doen. Je komt niet bij de varkens. Je ziet alleen hun snuiten.

SOFIE : Bijten ze?

MARIE : Soms. Maar je moet ze niet aanraken, alleen maar eten geven.

SOFIE : *(Diepe zucht)* Ok. *(af)*

(FRANS en LILIANE op. FRANS met arm om LILIANE's schouder; LILIANE met emmer)

MARIE : Ah! De boontjes! *(wil emmer nemen, LILIANE weigert)*

FRANS : We zullen vandaag geen boontjes moeten eten.

MARIE : Heeft ze er geen geplukt?

FRANS : Jawel. Maar daar komen we niet mee toe. 't Is maar een bodempje.

MARIE : Twee uur plukken voor een bodempje bonen?

FRANS : Ze heeft van ieder prinsessenboontje de zaadjes er uitgepulkt. Dat is wat in de emmer ligt. De "groene rommel" ligt in de hof.

LILIANE : Ja zeg, ik wist niet dat je met prinsessenboontjes de hele reutemeteut bedoelde. Het enige dat ik over een prinsessenboon weet, is dat een prinses er niet kon op slapen.

MARIE : Dat was een erwt.

LILIANE : Weet ik veel! Ik werk met cacaobonen! Die hebben de vorm van bonen, zoals sojabonen en koffiebonen. Daar vreten we het buitenste toch ook niet van op! Als je wilt dat ik werk als een volleerde boerin, geef dan duidelijke orders, verdomme!

FRANS : Sst! Kalm! Ons Marie maakt wel iets anders klaar.

MARIE : Oh! Madame blundert, mijnheer troost en Marie mag het oplossen.

FRANS : Och, dat mens moet ontstressen.

MARIE : Oh ja! Zij wel. Wij niet. Want wij hebben geen machines, zelfs geen ijskast. Wij kennen geen stress, want wij doen alles met de hand. Jij houdt zelfs met jouw hand al meer dan vijf minuten een vreemde madame vast. Laat ze nu maar los. Ze zal niet vallen. *(af)*

FRANS : *(laat LILIANE los, roept)* Marieke! Je bent toch niet kwaad, hè? *(Een buitendeur knalt dicht.)* Ze is kwaad.

LILIANE : Maar nee. Ze is alleen maar jaloers.

FRANS : *(doet klompen uit)* Daar heeft ze geen reden voor.

LILIANE : *(afzijdig)* Nog niet. *(monstert FRANS)* Jij doet me aan Ludo denken. Dat was ook zo'n lieverd. Maar ik heb er een kruis moeten over maken.

FRANS : Is hij dood?

LILIANE : Nee, nee. 'k Heb hem gedumpt. Lichamelijk was hij wel ok. Maar hij was te verstrooid. Zei ik: "Pasen staat voor de deur", antwoordde hij: "Laat hem maar binnen". Wou hij een eitje koken, legde hij zijn polshorloge in 't water en bleef op het eitje staan gapen. Duidelijke symptomen van Alzheimer. En om voor een demente vent te zorgen, heb ik geen tijd, hoor. Dus: "bye, bye, Ludo". Nu ja. Ik heb er onze Carmelita aan overgehouden.

FRANS : Een dochter?

LILIANE : Carmelita. In het vuur van m'n liefde ontworpen en momenteel onze bestseller. Gemalen hazelnootjes en stukjes biscuit in caramelroom, omhuld met witte chocolade en versierd met enkele lijntjes gebrande

kandijsuiker. *(benadert FRANS)* Ik heb zo 't gevoel, dat ik hier inspiratie ga vinden voor een artisaanaal hoogstandje.

(WALTER op met vuile botten, loopt krom vanwege pijnlijke rug, kermt)

FRANS : Als ons Marie ziet, dat je met zo'n schoenen binnenkomt! 'k Zou die maar gauw uittrekken als ik jou was.

WALTER : Mijn koppeling is geblokkeerd. Ik kan niet meer vooruit en niet meer achteruit. *(tot LILIANE)* Zou jij mijn schoenen willen uittrekken, a.u.b.?

LILIANE : Ja hallo! Jij wilde mijn koffer niet naar boven te dragen, weet je nog?

WALTER : Ik zou op mijn blote knieën vergiffenis vragen, maar ik geraak niet recht. Mijn rug! Oh mijn rug!

LILIANE : Kom hier! *(trekt WALTERs schoenen uit; WALTER kermt)*

FRANS : Hoe kan je zo stijf zijn? Je moest alleen maar bieten zaaien, met een bietenzaaier!

LILIANE : Niks gewend, hè. Een onderwijzer 'staat' in 't onderwijs. Veel meer doet hij niet, hoor.

WALTER : Twee uur heb ik achter die zaai-trottinet gelopen. Twee uur door die vettige grond gebaggerd. Met mijn kop naar de grond om te zien of de zaadjes wel op in 't gaatje vielen. Ik ben geradbraakt. En ik stink naar zweet en grond. Ik wil een bad! Met lavendel en bubbeltjes.

FRANS : Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen? Wij hebben geen bad.

LILIANE : Hij zou die overbelaste spieren toch best warm houden, hoor. Wacht! Doe je hemd al maar uit! Ik ben direct terug. *(af)*

WALTER : Ik kan mijn hemd niet uitdoen. Ik krijg mijn armen niet meer omhoog.

FRANS : Moet ik helpen?

WALTER : Als je wilt.

(Muziek: "[Tritsch-tratsch polka – Johan Strauss](#)". Slapstick: FRANS ontkleedt WALTER. Eerst onwennig, daarna hardhandig. Legt bv. WALTER mét stoel horizontaal, rolt WALTER even om, haalt de stofjas onderuit, rolt WALTER terug op de stoel en hem weer recht; sleurt aan mouwen, gaat op stoel staan om het shirt over WALTERs kop te tillen enz.)

LILIANE : *(op met gezichtsbruiner)* Ga daar maar zitten. Naast de radio.

WALTER : Wat is dat?

LILIANE : Mijn gezichtsbruiner. Da's lekker warm. *(plugt radio uit)*

FRANS : Hé! Het nieuws gaat beginnen!

WALTER : Heb jij een gezichtsbruiner meegebracht?

LILIANE : Met mijn status kon ik toch niet zeggen dat ik op een boerderij ging werken, zeker! 'k Heb dus overal verteld, dat ik op vakantie ging naar Jamaica. Maar dan moet ik wel met een gebruind thuiskomen, right? Kom hier maar zitten, met je rug 30 centimeter van het toestel.

WALTER : Wordt mijn rug dan niet bruin?

LILIANE : Ja, maar dat kan zo te zien geen kwaad. Als je tussendoor eens omdraait, ga je naar huis met een bronzen torso, in plaats van met zo'n bleke kiekenborst. *(plugt toestel in)*

FRANS : *(schrikt van het felle licht)* Doe dat licht uit!

LILIANE : Dat is goed voor zijn rug.

WALTER : Daar word ik bruin van.

FRANS : Als je op 't veld in bloot bovenlijf werkt, word je ook bruin.

WALTER : Dat kan ik niet meer. Mijn rug doet te zeer.

LILIANE : Blijf zo twintig minuutjes zitten. 't Zal het dan al wel beter gaan.

FRANS : Twintig minuten! Binnen vijf minuten begint het nieuws!

JOHNNY : *(op, is vuil)* En dan nu, dames en heren, uw applaus voor... Johnny de mestkever! *(scandeert op rapritme)*

Wat een rampen, al die dampen
Wansmakelijke koeienmest
'k Zweette, laakte, kotste, braakte
En nu stink ik als de pest

LILIANE : Man jij stinkt uren in de wind! Ga weg!

JOHNNY : *(op rapritme)* Hou je waffel, 'k had een gaffel
'k Stak daarmee in stro en stront
'k Hefte, sleepte, kruide, keepste
Het haksel van een koeienkont.

LILIANE : Ga je wassen!

JOHNNY : Waar? In de douchecabine van mijnheer of in de jacuzzi van madame?

LILIANE : Spring voor mijn part een gracht. Die geur is niet te harden.

JOHNNY : Maar allee madame! Dat is mannelijk zweet: met een dierlijke bouquet van organische ontlasting. Dat is toch sexy? (*Laat FRANS ruiken*)
Is dat niet sexy?

FRANS : ... 't Nieuws gaat beginnen. (*wil radio inpluggen*)

WALTER : Hé! Twintig minuten heeft ze gezegd. Ik zit hier nog maar drie minuten.

JOHNNY : Oh! Mijnheer zit onder de zonnebank! Ben ik de enige die zich moet uitsloven?

WALTER : Ik heb gewerkt. En nu doet mijn rug zeer.

JOHNNY : Je weet toch dat ze laatst iets gevonden hadden om kanker te genezen. Een serum. 't Enige dat ze er nog voor nodig hadden was een paar druppels zweet van een onderwijzer. Maar dat konden ze niet vinden.

WALTER : Jij godverdomde treiterskop! Je piept als een verstopte fluitketel en stinkt van eigendunk. (*wil JOHNNY te lijf gaan*) Ah! Mijn rug!

LILIANE : (*zet WALTER terug op de stoel*) Voor de lamp blijven zitten!

FRANS : Het nieuws begint. Is bezig.

LILIANE : (*poeslief*) Die mijnheer moet twintig minuten onder de lamp blijven zitten. Maar dat stinkdier daar moet dringend in bad. Zou je zo vriendelijk willen zijn om daar iets aan te doen?

JOHNNY : (*poeslief*) En als je dan toch bezig bent, dit stinkdier rammelt van de honger. Zou je aan de kokkin willen vragen om eten op tafel te zetten? En moest het enigszins kunnen, ik had graag een steak au poivre van 400 gram. A point.

SOFIE : (*krijzend op, wipt op de schoot van FRANS*) Er kwam ene met zijn kop boven de muur! En hij snuitte tegen mijn wang! (*snikt*)

FRANS : Rustig maar. Varkens doen niks. Dat zijn lieve beesten.

SOFIE : Ik ben bang van die blote vetzakken! Ze zijn vies en lelijk!

FRANS : (*streelt over SOFIEs haar: Achtergrondmuziek: [Fairy tales – Schumann](#)*)
Oorspronkelijk was een varken mooi. Want normaal gezien zou hij ook een schone pels gekregen hebben. En misschien ook een pluimstaart. Maar toen Onze Lieve Heer de dieren geschapen had en ze in hun blootje in rij stonden te wachten op een kleedje, liep het varken door het bos en smulde van wortels, bessen, knollen. Toen het zijn buikje rond gegeten

had, rolde het om en viel in slaap. Het was bijna donker toen het wakker werd. Snel repte het zich naar de plaats waar God de dierenkleedjes uitdeelde. Onderweg kwam het prachtig uitgedoste dieren tegen. Een schaapje met een wollig wit kruipakje, een pauw met een prachtige bruidssleep, een tijger met een gestroomlijnde bodypainting, een kikker met een latex bodysuit. Enzovoort. *(MARIE op met kookpot. ALLEN zijn aan FRANS's lippen gekluisterd. SOFIE op Frans' schoot, LILIANE aan zijn voeten, enz. Marie is jaloers. MARIE af)* Vol verwachting liep het varken verder. Maar toen het bij God kwam, was die al aan 't inpakken. De klerenkoffer was leeg en de verf was op. Het varken begon te huilen. Het schreeuwde zo hevig dat zijn snuit er lang van werd en zijn oogjes er van weg kropen. Onze Lieve Heer had medelijden. Maar wat moest hij dat scharminkel geven? Toen nam hij een schaar, knipte een van zijn lokken af, draaide die rond zijn vinger en plakte hem van achter aan het varken. Het varken keek naar zijn krulstaartje en vond het zo mooi, dat hij van fierheid op zijn tenen begon te lopen.

MARIE : *(op met steriliseerpot met geld)* Amuseer de vrouwtjes maar. Marie zal de benen wel van onder haar gat lopen. *(snokt SOFIE van FRANS' schoot)* Meekomen jij! Als hij zijn goesting mag doen, ik ook! *(MARIE en SOFIE af via voordeur)*

JOHNNY : En toen kwam er een briesende zeug met een lange snuit en het sprookje is helemaal uit. Ik denk dat je alleen zal moeten slapen vannacht, makker.

LILIANE : O maar ... 'k wil wel wat opschuiven, hoor.

FRANS : *(aan voordeur)* Marie! Marieke!

(Muziek: [Mocking Bird Hill](#))

----- DOEK -----

2° BEDRIJF

(Muziek: "Mocking Bird Hill" 's Anderendaags. Einde van het ontbijt. FRANS luistert naar het nieuws. In het stopcontact steekt een dominostekker met verlengsnoer. WALTER verwarmt zijn borst aan de gelaatsbruiner. Zijn rug is rood verbrand. MARIE, SOFIE, JOHNNY en LILIANE zitten aan de tafel.)

LILIANE : Was dat nu echt nodig? Om zes uur opstaan? Wij zijn wel gasten, hè! Geen slaven!

FRANS : 'k Had gevraagd om te zwijgen tot het nieuws gedaan was!
(LILIANE trekt een grimas. Vanwege de 'schoolse zwijgplicht' halen de tafelgenoten streken uit. Tot: "Dames en heren, dat was het nieuws.")

LILIANE : Mogen we nu iets zeggen?

FRANS : Nu wel.

JOHNNY : Dan zijn mijn eerste woorden van deze al te vroege ochtend voor onze gastvrouw. Marieke, dat was een heerlijk ontbijt! In deze tijd van gemanipuleerde voeding, vetzuren, smaak- en kleurstoffen, zou een mens vergeten hoe verrukkelijk spek met eieren kunnen zijn.

SOFIE: Ja, 't was een heerlijk ontbijt.

JOHNNY : *(wil laptop inpluggen)* Kom zonneklopper! *(Klopt op WALTERs rug, die ineenkrimpt van de pijn)* Je borsthaar begint al te krullen. Straks sta je in de fik!

FRANS : 't Is tijd om te werken. Er moet nog veel ingehaald worden. Want er zijn gisteren te veel blunders gebeurd.

LILIANE : Dat Juul ziek werd, daar kon ik niet aan doen.

FRANS : Je hebt hem bieten gevoerd!

LILIANE : Ja. Een appel en twee bieten. Omdat hij zo lief was. Ik heb hem een half uur lang gestreeld. Je had moeten zien hoe hij er van genoot. En ik werd er enorm rustig van. Het was zo idyllisch. Zoals met Thomas. Die had ook zo'n gecoupeerd staartje. Was van Joodse afkomst. Een heel zachte man. Voor hem heb ik "Fluffy" gecreëerd. Witte chocolade gevuld met zachte marsepein en fluwelen roomboter.

FRANS : Van bieten krijgt een paard darmkolieken!

WALTER : Dat kon zij toch niet weten.

FRANS : Misschien niet. Maar jij! Jij zag geen verschil tussen jonge
spruitplanten en onkruid. Je hebt alles uitgehakt! Hoe is het mogelijk!
Van een onderwijzer zou je toch denken dat hij verstand heeft.

JOHNNY : Een onderwijzer met verstand? Hi, hi, hi. Ha, ha, ha.

WALTER : Jij moet niet veel zeggen, blater! Jij was ook geen dappere toen je
in je flikker door de wei stoof.

JOHNNY : Jij zou ook gaan lopen zijn, als er in bad ineens een koe aan je
weke onderdelen begint te slabberen.

WALTER : Ik ben niet zo stom om in de drinkbak van de koeien te gaan liggen.

JOHNNY : Dat was het enige bad dat ik kon vinden. (*werkt aan laptop*)

FRANS : De koeien in paniek. Een koe uitgebroken. Een kalfje in de gracht.
Weinig melk die avond. Als ik jullie laat doen, schiet er binnen veertien
dagen van mijn boerderij niet veel over.

WALTER : Geef dan duidelijker instructies. Als mijn leerlingen fouten maakten,
was dat dikwijls omdat ik het niet goed uitgelegd had.

FRANS : OK. Van nu af zal ik alles voordoen en ik blijf er bijstaan tot ik zie dat
je het kunt. Wie wil de aardappelen aanaarden? (*niemand reageert*) Dat is
gemakkelijk en je wordt er niet moe van. (*WALTER, JOHNNY en LILIANE*
steken hun vinger op) Ja, 't is eigenlijk vrouwenwerk. (*tot LILIANE*) Kom.
Ga jij maar mee.

MARIE : (*kortaf*) De vrouwen blijven bij mij.

FRANS : Ik ga die madame niet vastpakken, hoor. Ik ga alleen voordoen hoe
ze aardappelen moet aanaarden.

MARIE : Jij hebt twee mannen om je werk te helpen doen. Ik wil de twee
dames.

WALTER : Ik zal de aardappelen wel gaan aanaarden! Want hij moet de stal
nog schilderen!

JOHNNY : Mijn auditorium wil je zeggen. Want je hebt gelijk, boer. Nu die troep
er uit is, galmt het er als in een klokkentoren.

LILIANE : En wat mag ik doen?

MARIE : Wij hebben van alles te doen: de beesten voeren, eten maken,
boontjes steriliseren, onkruid wieden, de koeien melken,

SOFIE : Brood bakken.

MARIE : (*ondeugend*) Ja dat ook.

FRANS : Je laat hen toch geen koeien melken! Die kennen daar niks van!

MARIE : Daar is leren goed voor.

FRANS : Niet doen, Marie! Of onze koeien lopen morgen allemaal met een blauwe uier rond.

MARIE : Zorg jij maar voor jouw werk. Ik doe het mijne wel.

FRANS : Maar die vrouwen zijn gestresseerd! Die zijn te zenuwachtig om koeien te melken.

MARIE : Als het niet lukt, pak ik ze tussendoor wel eens op mijn schoot en vertel ik een verhaaltje.

FRANS : *(tot WALTER)* Kom! We gaan de aardappelen aanaarden. *(Tot JOHNNY)* De witkalk staat klaar in de stal. Maar doe er eerst wat zout en blauwsel in.

JOHNNY : Waar is dat goed voor?

FRANS : Met wat zout er in gaat de kalk niet af. En blauwsel maakt het wit helderder, zodat er minder vliegen op af komen. Stadsmensen! Die moeten nog veel leren!
(FRANS en WALTER af)

SOFIE : Ik heb het toch uitgelegd, Marie. Ik ben in paniek op zijn schoot gesprongen. Het was mijn fout. Zoals gewoonlijk.

MARIE : Dat snap ik wel. Maar dat wil niet zeggen, dat ik de kat bij de melk ga zetten.

LILIANE : Waarom ben je dan zo kribbig?

MARIE : Ik krijg geen ijskast. Maar kom, er is werk aan de winkel. Ik ga jullie leren melken. *(af)*

LILIANE : Ze krijgt van hem geen ijskast. Wat een pezenwever! Dat doet me denken aan Michel. Die was ook zo gierig. Voor mijn verjaardag kon er zelfs geen Delvaux handtasje af. 't Was anders een heerlijke minnaar.

SOFIE : Ja, ja. De inspiratie voor die praline met de krent kennen we al.

LILIANE : *(tot JOHNNY)* Moet jij niet gaan schilderen?

JOHNNY : Seffens. Nog vier zinnen. Dan is de eerste strofe af. Wat rijmt op "fantastisch"?

MARIE : *(op met twee emmers)* Ene voor jou en ene voor jou. *(af)*

LILIANE : Wij moeten toch niet met de hand melken, eh? Ze zullen toch wel een melkmachine hebben! 'k Heb dat al eens gezien op tv. Zo'n verlengdraad met een busstel tepelklemmen.

SOFIE : Ik betwijfel het. Ze hadden zelfs geen gewone verlengdraad. Maar goed dat we gisteren ene meegebracht hebben. Anders kon hij niet naar radio luisteren terwijl zij...

LILIANE : Maar had dat toch gezegd! Ik heb ik een verlengdraad bij. In de meeste hotelkamers zijn maar 1 tot 2 stopcontacten. Probeer dan maar eens de batterij van je fototoestel op te laden, die van je GSM, die van je tandenborstel, je haar te drogen, de krultang op te warmen,

MARIE : *(op met twee melkstoelen met één poot)* Een voor jou en een voor jou.
(af)

LILIANE : Wat is dat?

SOFIE : Een stoel?

(LILIANE zet de stoel op de poot, stoel valt.)

JOHNNY : Ik denk dat je het moet omdraaien.

LILIANE : *(draait stoel om)* Hé! Dat opent perspectieven! *(draait met achterwerk rondjes boven de stoelpoot)* Waar staat het knopje?

SOFIE : Ik denk dat je het zo moet zetten en dan proberen te blijven zitten.

MARIE : *(op met 2 latex handschoenen aan een vleeshaak. De handschoenen zijn gevuld met water, twee vingers hebben een gaatje)* Ziezo. Daar kunnen jullie mee oefenen. Haak dat maar aan een stoelleuning, zet de emmer er onder en ga er bij zitten.

LILIANE : *(gruwelt)* Zijn echte uiers ook zo glibberig?

MARIE : Nee, die zijn zacht en elastisch.

JOHNNY : Elastisch! Dat is het! Dat rijmt op fantastisch! *(gaat aan laptop werken)*

MARIE : *(neemt stukje krijt uit kast, gebruikt de keukendeur als schoolbord, geeft aanschouwelijk onderwijs)* Een koe heeft vier spenen. Dus één minder dan die handschoen. Dit is een uier en dat zijn de vier spenen: A, B, C en D. Een uier bestaat uit twee compartimenten: een voorkwartier en een achterkwartier. Beide kwartieren zijn gevuld met melk. Het voorkwartier, dat uitgeeft in A en B bevat melk én het achterkwartier dat uitgeeft in C en D bevat melk. We melken altijd uit de twee

compartimenten tegelijk, te beginnen met de spenen A en C. Als je aan de zijkant van de koe zit, zijn dat de voorste twee. Je maakt vuistjes rond de spenen. Met duim en wijsvinger sluit je de bovenkant van de spenen af. Dan druk je met de andere vingers de melk naar beneden terwijl je je hand naar beneden laat glijden, zoals je water uit een natte kous zou knijpen. Het principe is dus afsluiten, dan trekken en knijpen; even lossen om te laten vollopen, bovenaan weer afsluiten, en trekken. Die handeling doen we in tjit-tjat cadans. Tjit voor de linkerhand, tjat voor de rechterhand. Dat doen we tot spenen A en C leeg zijn. Daarna doen we hetzelfde met spenen B en D. Dat is het. Zijn er nog vragen?

(LILIANE en SOFIE steken hun vinger op, door die beweging schuiven ze van hun stoeltje; beiden schieten in een lach)

MARIE : Als je met dat stoeltje niet overweg kan, mag je ook op je knieën gaan zitten. Maar nu eerst oefenen met de handschoen. Intussen ga ik brood bakken. *(af)*

LILIANE : *(dolle pret)* Ik zal wel op mijn knieën gaan zitten, want stel je voor dat ik onder zo'n koe onderuitga.

SOFIE : Ik zie je al hangen aan die spenen.

LILIANE : Zoals aan de beugels van een luchthavenbus.

SOFIE : Ik neem straks mijn foto toestel mee. Want ik denk dat het straks een zotte bedoening gaat worden.

LILIANE : Mij niet fotograferen, hè. Want ik zit in Jamaica.

SOFIE : Daar zijn toch ook koeien.

LILIANE : Ja, maar die zien er waarschijnlijk anders uit.

JOHNNY : Ja, ja. Dat zijn donkerbruine en ze hebben dreadlocks.

LILIANE : En er komt rum uit, zeker.

JOHNNY : En als je ze Coca-Cola laat drinken, geven ze Cuba Libre.

SOFIE : *(heeft uitbundig gelachen)* Amai. 't Is lang geleden dat ik zo gelachen heb.

LILIANE : Tja, mensen met stress lachen niet veel. Op de firma noemen ze mij: de pekelteef. Maar wat wil je? Alle verantwoordelijkheid komt op mijn nek. Facturatie, aankoop, verkoop, productie. Als een zotte spermatozoïde schiet ik van de ene vergadering naar de andere. Ik zie

mezelf soms niet lopen, omdat ik al gepasseerd ben. En dan verschieten ze, dat je nooit lacht en dat je stress hebt.

SOFIE : En jij, Johnny? Hoe kom jij aan stress?

JOHNNY : Ik heb wat ze noemen: frustrerende stress. Ik ben een geboren showbeest. Maar als ik probeer door te breken, bots ik telkens met mijn kop tegen de muur. Ik heb me al aangepast aan de trends en doe nu meer reggae en R & B. Maar ik kom nergens aan de bak. Dat werkt op de duur op je systeem.

SOFIE : Misschien doe je te veel je best om in de smaak te vallen.

(MARIE op met broodbakmachine)

JOHNNY : Is dat nu het toestel waarvoor jullie gisteren zo lang zijn weggebleven?

SOFIE : Een vrouw die kwaad is, gaat ofwel eten ofwel winkelen, Jonhny. Maar Marie was zo kwaad dat we eerst een ijsje zijn gaan eten en daarna die machine zijn gaan kopen.

MARIE : 'k Ging eigenlijk voor een ijskast. Maar dat was nogal duur. Toen zei Sofie dat ik veel plezier zou hebben aan een broodbakmachine. We zullen eens zien of het waar is. 'k Heb wel die verlengdraad nodig, Johnny.

JOHNNY : Doe maar. De batterij is nu toch opgeladen en 't is tijd voor mijn andere artistieke vaardigheden. 'k Zal de computer laten opstaan. Dan kan je tussendoor nog wat patience spelen. Ladies! Zij die de concertzaal gaan aquarellen groeten u! *(af)*

MARIE : Hoe is 't met 't melken? Gaat het?

LILIANE : We zijn nog niet begonnen.

SOFIE : We hebben te veel gelachen.

MARIE : Binnen een kwartiertje moeten we naar de wei. Zing er maar een liedje bij. Met muziek geven de koeien meer melk. *(heeft broodbakmachine aangesloten, neemt bakvorm er uit)* Dus als ik het goed begrijp, kiep ik gewoon alle ingrediënten in dit keteltje en de machine maakt er dan brood van. Ongelooflijk!

SOFIE : Je moet er nog wel op letten dat zout en gist niet met mekaar in aanraking komen en alles afwegen.

MARIE : Ik bak al twintig jaar brood. Ik weet inmiddels wel hoeveel er van alles in moet. *(af met bakvorm)*

LILIANE : Hoe was het ook weer? Van boven knijpen en dan trekken. Tjip, tjap. Er komt niets uit.

SOFIE : Er zijn missschien geen gaatjes in.

(LILIANE drukt op de handschoen, spuit melk in LILIANEs gezicht. Daarop spuit LILIANE naar SOFIE. Kort spel als van kinderen met een waterpistool. MARIE op met bakvorm. LILIANE en SOFIE zingen "Guus kom naar huus" van Alexander Curly)

"Guus, kom naar huus want de koeien staan op springen,

De varkens motten vreten en het hooi mot van het land.

Guus, kom naar huus, want daar gebeuren rare dingen.

Dit kan toch zo niet doorgaan, Guus wat is er aan de hand."

FRANS : *(op)* 't Is tijd om te gaan melken! Ze staan op 't springen! *(af)*

MARIE : Kom dames. Tijd voor de praktijk.

(LILIANE en SOFIE af. MARIE zet de broodbakmachine aan, MARIE af. Licht dimt. Muziek: Spot op de broodbakmachine. Muziek: [swedish Chef van de Muppets](#) van 1:25 tot 2:04) Licht aan. Geluid van zoemer. MARIE en SOFIE op)

MARIE : *(op)* Wat is dat! Sofie! Het brood ontploft!

SOFIE : *(op, droogt handen aan handdoek)* Welnee. Het brood is klaar. *(zet machine af)*

MARIE : Nu al?

SOFIE : Ja, kijk maar.

MARIE : *(kijkt in de machine)* Ik zie geen brood.

SOFIE : *(neemt met handdoek het bakblik er uit en stort het brood. Het is een platte koek.)* Wat is dat! Wat heb jij er allemaal in gedaan?

MARIE : Zoals gewoonlijk: een handvol bloem, een kwak boter, een beetje suiker, een schepje zout en een kluts water.

SOFIE : Als je met een machine bakt, moet je alles nauwkeurig afwegen met een digitale weegschaal.

FRANS : *(op)* Marie! De varkens doen euk, euk, euk! Wat stinkt hier zo?

(snuffelt tot aan het brood) Wat is dat?

MARIE: *(kleintjes)* Brood?

FRANS : Voor zoiets heb je geen machine nodig. Zo'n schijven liggen in de wei genoeg.

SOFIE : Het zou een brood geweest zijn, maar Marie kon niet nauwkeurig afwegen omdat ze geen digitale weegschaal heeft.

FRANS : Nu nog een weegschaal?! Vergeet het. En over een ijskast moet je ook niet meer zagen. Want, nu zie je het toch zelf! Met machines kan je niks doen. Die werken alleen maar op de zenuwen. Kijk maar naar onze gasten. Die hebben voor alles een machine, maar ze zijn wel klaar voor 't zothuis.

SOFIE : *(boos)* Mijn ziekte heeft niets met machines te maken, maar alles met bullebakken zoals jij! Macho's, die alles beter weten en die voor alles wat fout gaat hun vrouw de schuld geven. Barbaren. Smeerlappen. *(heeft angstaanval)*

FRANS : Kom, Sofieke. Niet wenen. Ik zal in 't vervolg beter op mijn woorden letten. Ik wil dat je geneest en dat je gelukkig bent. *(legt arm om SOFIEs schouder)*

MARIE : *(slaat met handdoek om FRANS' oren)* Afblijven! Als je haar nog één keer aanraakt, koop ik een weegschaal, een ijskast én elektrische duimschroeven.

SOFIE : Nee! Doe niemand pijn! Ik kan er niet tegen!

MARIE : Wij doen niemand pijn, Sofietje. Kom, we gaan naar de eendjes kijken. En de konijntjes eten geven.

FRANS : En de varkens voeren.

SOFIE : Nee! Geen varkens!

MARIE : *(tot Frans)* Jij bent misschien wel de verstandigste in huis, maar niet de gevoeligste.

LILIANE : *(op, er hangt een druivenblad op haar boezem)* Ziezo, de uitlopers van de druivelaar zijn gesnoeid. Tot aan het vierde blad, zoals gevraagd.

FRANS : Euh Liliane... Er ligt nog een druivenblad op je... schap.

LILIANE : *(zwoel)* Oh! Zou jij er dat willen af pakken?

MARIE : Afblijven!

LILIANE : Ik ben nog eens eventjes bij Juul geweest. 't Is zo'n lief beest. Toen hij me zag, kwispelde hij. Moet ik nog iets doen, of heb ik wat tijd om hem vertroetelen.

FRANS : Vraag dat maar aan jouw ploegbaas. Ik zorg wel voor mijn werkvolk.

WALTER : *(op met zakdoek tegen het voorhoofd)* Ik heb een accident. Mijn kop gestoten.

FRANS : Hoe kan dat nu? Je was aan 't aardappelen aanaarden. Zo hoog groeit aardappelloof toch niet?

WALTER : Ik trapte op de hak en toen knotste de steel tegen mijn kop.
Verdomme, dat doet pijn!

MARIE : Het bloedt.

SOFIE : Bloed! We moeten een dokter bellen. Een ambulance! Snel!

WALTER : En hoe gaat je dat doen? Met een tamtam of met rookwolken?

SOFIE : Mijn GSM! Die ligt boven! *(af)*

FRANS : Och, was het uit met koud water. Een kompres van geraspte patat met wat melk er op en 't is vergeten.

LILIANE : Volgens mij is dat bloeduitstorting. Daar leg je best wat ijs op.

MARIE : Oh ja. Ijs. Uit de ijskast.

LILIANE : Shit! 'k Vergeet altijd wat een Middeleeuwse bedoening het hier is.
Koop voor je vrouw eens een ijskast, man. Voor ieder potje en pannetje moet ze de keldertrappen op en af. Nog twintig jaar en haar benen zijn afgesleten tot aan haar knieën.

SOFIE : *(op met GSM)* De batterij is plat! *(trekt broodbakmachine uit, plugt GSM in)* Gaat het nog? Kan je nog eventjes volhouden?

WALTER : Het bloedt niet meer. Wat uitwassen en ontsmetten dan zal het weer wel gaan.

FRANS : Haal eens een patat en wat melk, Marie.

MARIE : 't Is jouw werkvolk. Zorg jij daar maar voor.

FRANS : *(boos)* Goed. Maar dan zorg jij er voor dat hier dat elektrisch speelgoed verdwijnt. En dat ik vanmiddag naar het nieuws kan luisteren. En dat ik fatsoenlijk eten krijg. En vergeet de varkens niet te voeren. Kom, snookerkop. Ik zal je opkalefateren en dan kan je terug aan 't werk.

(FRANS en WALTER af)

MARIE : Nu kan ik die ijskast wel vergeten. Zo kwaad heb ik hem nog nooit gezien.

LILIANE : Trek het je niet aan. Wij helpen je wel.

MARIE : Ja. Zoals daarstraks bij het melken. Ik heb meer werk gehad met het kalmeren van mijn beesten, dan met melken.

LILIANE: Als mijn koe stil was blijven staan, had ik er zo niet moeten achter lopen.

SOFIE: Ik wil volgende keer een koe zonder tic nerveux in haar achterpoten. Zo'n stamp komt verdorie hard aan.

MARIE : Ik had gezegd, dat je er dicht moest tegenaan zitten en je kop tegen de flank drukken.

SOFIE : Da's rapper gezegd dan gedaan.

LILIANE : Ik heb wel goed gelachen. Zeker toen die koe haar staart stokstijf omhoog stak en jij moest springen om de volle lading te ontwijken. Dat had ik moeten filmen. Volgende keer neem ik mijn camera mee. Ik zal hem al eens halen en opladen. *(af)*

MARIE : Misschien heeft Frans wel gelijk. Met de oven had ik nu al vier mooie broden gebakken.

SOFIE : Als je een digitale weegschaal hebt, kan je met deze machine ook mooi brood bakken.

MARIE : Dat heb ik niet en krijg ik niet.

SOFIE : Zo'n weegschaal is niet zo duur, hoor. Dat kost hooguit 30 euro. Maar ik snap dat je de kerk in 't midden wilt houden. Dat doe ik zelf al jaren. Maar intussen weet ik wel dat het ten koste van mijn gezondheid is. Maar goed, wat moet ik doen?

MARIE : Zou jij de boodschappen willen doen? Ik heb gelatine nodig. Ik ga aardbeienconfituur maken.

SOFIE : Maar doe dat toch met deze machine. Zonder gelatine.

MARIE : Is dat dan geen broodbakmachine?

SOFIE : Ja. Maar je kan er ook confituur mee maken. Aardbeien, suiker, een beetje citroensap er in, op toets 9 drukken en de machine maakt confituur.

LILIANE : *(op met filmcamera en verlengdraad met meerdere stekkers)* Voilà. Ik heb mijn verlengsnoer ook meegebracht. Want het begint behoorlijk

druk te worden aan dat ene stopcontact. 'k Zal de laptop van die castraat ook maar terug inpluggen. Anders mekkert hij straks weer omdat zijn tekst weg is. Moet ik nog iets doen, of kan ik wat met Juul gaan flodderen?

MARIE : Als jij de aardbeien plukt, kan ik er straks confituur van maken

LILIANE : En mag ik daarna naar Juul?

MARIE : Daarna mag je naar Juul. (af)

LILIANE : Juul is zo'n schat! Hij doet me denken aan ...

SOFIE : ...Thomas, de lieverd, die een dotje van een staart had. Zoals de meeste mannen denken dat ze een hebben.

LILIANE : Ja, maar zijn ogen doen me denken aan Leon. Als die me aankeek, smolt ik als cacaoboter in een bain-marie. Voor hem heb ik "Enamel" gemaakt: een ronde praline met smeuijge chocoladeroom. In een korstje van suiker, gedrenkt in oude klare en omhuld met pure chocolade. Een schot in de roos voor wat de praline betreft, maar niet wat zijn schieten betreft.

SOFIE : En die heb je dan weer gedumpte. Was hij impotent?

LILIANE : Och, Ik kon er geen mooie toekomst mee op bouwen. Hij was achtenzeventig.

MARIE : *(op met mand en boodschappentas)* Dat is voor de aardbeien. *(geeft mand aan LILIANE)* Je kent toch aardbeien, hè?

LILIANE : Natuurlijk ken ik aardbeien! Wij verwerken jaarlijks tonnen aardbeiencrème.

MARIE : Ze staan in de groentetuin, helemaal vooraan.

LILIANE : Okido. (af)

SOFIE : Dat is voor mij, veronderstel ik?

MARIE : Ja. Geld en boodschappenlijstje zitten er in. En... breng zo'n weegschaal ook maar mee. Frans is toch al kwaad. Een zonde meer of minder komt er niet meer op aan.

SOFIE : Je begint verstandig te worden. (af)

MARIE : *(Ruimt op, komt bij de laptop, leest)*

"Op de boerderij.

Die eerste ochtend zal ik niet vergeten.

Toen heb ik spek met eieren gegeten.

Voor een schrijver als ik was het pure poezie
 Zo'n ontbijt vergeet ik nie.
 M'n inspiratie werd levendig , mijn benen elastisch
 In de stal werken is fantastisch."

Wat een karamellenverzen! Dat kan ik beter!

(MARIE tikt op de laptop. Muziek: [Mocking bird hill](#). Als de muziek stopt is het twee uur later. Marie zit nog aan de laptop.)

WALTER : *(op)* Ik kom even onder de lamp zitten. Mijn rug is precies een verroeste scharnier.

MARIE : Van aardappelen aanaarden krijg je het toch niet in je rug?

WALTER : Nee, maar hij heeft mijn hak afgepakt. Ik moest het met een emmerke en een schupke doen.

MARIE : Verdorie. Frans is de laatste dagen zo lastig. Dat had hij vroeger niet.

WALTER : Tja, hij moet nu een beetje onderwijzer zijn. En dat is niet gemakkelijk. Vooral als je pestkoppen, hyper kinetische wichten en geschifte grieten in de klas hebt. Nog een geluk dat ik een gemakkelijke ben. *(zet zich voor de gelaatsbruiner)*

LILIANE : *(op met mand)* Kijk eens! Een volle mand. 'k Heb de kroontjes er al af gedaan. Dan kan je er direct confituur van maken.

MARIE : Die moesten eerst gewassen worden, alvorens de kroontjes er af te doen. Nu kan er stof in het vruchtvlees geraken.

LILIANE : Dat kon ik niet weten, hè.

MARIE : Wassen jullie de aardbeien dan niet voor dat je er aardbeiencrème van maakt?

LILIANE : Wij gebruiken diepgevroren aardbeienpuree.

WALTER : En maar reclame maken! Wij gebruiken uitsluitend verse producten. Bij ons geen kleurstoffen of bewaarmiddelen. Alle ingrediënten zijn vers. Maar ze gebruiken wel bevroren hutsekluts.

LILIANE : Als jij wilt blijven profiteren van mijn gezichtsbruiner, moet je je teut houden! Wat zit je hier eigenlijk te doen? Moet jij niet werken? Het restaurant is pas om 12 uur open.

WALTER: Het is vijf voor twaalf.

MARIE : Wat! Al zo laat? De varkens! 'k Moet de varkens nog eten geven. En de kippen, en de ganzen, en de konijnen, en de geiten en de... (af)

LILIANE : Wie zorgt dan voor ons eten?

WALTER : Jij zeker?

LILIANE : Ah nee! Ik heb voor vol pension betaald.

WALTER : Weet je wat jouw probleem is? Voor jou draait de wereld niet rond zijn as, maar rond jouw persoontje.

LILIANE : Ah! Mijnheer heeft kritiek. (*plugt gelaatsbruiner uit*) Ok. Gedaan met zonnen.

WALTER : Zie je wel dat je alleen aan jezelf denkt. Natuurlijk ben jij gestrest. Bij het minste dat jou tegenwerkt, sla je tilt.

LILIANE : En jij dan, verkoolde letterbox! Jouw wereld draait waarschijnlijk wel netjes rond zijn as. Maar je hangt er wel zielig aan te flapperen. En dat terwijl jouw leven zo gemakkelijk is. Om acht uur naar school. Kindertjes onderwijzen. Om vier uur gedaan. En nog vier maanden betaald verlof bovenop. Maar mijn wereld is een slagveld. Ik moet vechten. Op twee fronten. Ten eerste: als vrouw opboksen in een harde zakenwereld. Reglementeringen, techniek, concurrentie, vakbonden, elke dag zijn er complicaties met verregaande gevolgen. Eén verkeerde beslissing van mij en honderden gezinnen vallen zonder inkomen.

WALTER : Dat wist ik niet.

LILIANE : En dan is er mijn privé leven, waarin ik blijf zoeken naar de ware liefde, naar de man die van mij houdt en niet van mijn centen. Maar ik tuimel van de ene ontgoocheling in de andere. Ons assortiment pralines wordt er wel beter van, maar ik niet. En dan kom jij me vertellen, dat ik alleen maar aan mezelf denk.

WALTER : Ik denk dat ik je nu begrijp. En ik verontschuldig me. Ik had zoiets niet mogen zeggen.

LILIANE : Allee vooruit. Je krijgt terug licht. (*plugt gelaatsbruiner in*)

WALTER : 't Is verkeerd om zo maar op iemand een etiketje te plakken. Ik weet. Maar ik zie de laatste tijd alles nogal zwart-wit. Met een ongezonde neiging om alles zwart te vinden. Ik begon zelfs een hekel te krijgen aan mijn hobby's. Kan je je dat voorstellen?!

LILIANE : Hangt van de hobby's af. Als je zou breien of doodsprentjes verzamelen, kan ik me dat voorstellen, ja.

WALTER : Mijn hobby's zijn: modelvliegtuigen en dansen. Ik ga al zes jaar naar de dansschool.

LILIANE : Wil dat zeggen, dat jij geen suffe schoolfrik bent, maar een zwierige gigolo die een vrouw in zijn armen kan doen zweven?

WALTER : Als die vrouw kan dansen, zou het dat kunnen, ja.

LILIANE : *(zet radio aan. Muziek: "Tennessee Waltz – Richard Clayderman")* Mag ik deze dans van u, mijnheer?

WALTER : Jazeker, mevrouw.

(WALTER en LILIANE dansen. Ze genieten. SOFIE op met boodschappenmand, kijkt geamuseerd toe. Dan Marie op. Liliane et muziek af)

MARIE : *(op)* Ik moet de varkens nog voeren, maar ik ben te curieus. Heb je zo'n ideale weegschaal? Hoe ziet dat er uit? Mag ik eens kijken?

LILIANE : *(tot WALTER die weer aan de gelaatsbruiner zit)* Het was me zeer aangenaam, John Travolta. Dat doen we straks nog eens, hè? *(af)*

SOFIE : Kijk. Op dit scherm lees je het gewicht af. Probeer het maar eens.

MARIE: Maar ik moet de aardbeien nog wassen.

SOFIE: Dat zal ik wel doen. Weeg jij intussen al 400 gram suiker af. *(af met aardbeien en boodschappentas)*

WALTER : Mag je van je man dan toch een beetje moderniseren?

MARIE : St! Nee! Ik heb dat stiekem gekocht. Niks zeggen, hé.

(LILIANE op met krultang, plugt krultang in)

MARIE : Ik doe zoiets liever niet achter zijn rug. Maar als ik het vraag, zegt hij "nee" en dan ben ik geen stap verder. Nu ja, die weegschaal kan ik wel verstoppen. Maar met een ijskast gaat dat niet lukken. En ik zou zo graag een ijskast hebben.

WALTER : Als je het hem nu eens vraagt tijdens een romantisch dinertje bij kaarslicht.

MARIE : Eten bij kaarslicht? Dat doen wij regelmatig! Om elektriciteit uit te sparen.

SOFIE : *(op)* Ik heb de aardbeien gewassen. Maar er waren geen steeltjes aan en nu is het een papperig zootje. Ik zal in de keuken alles voorbereiden. Dan maak ik het hier niet vuil.

(LILIANE af met krultang)

WALTER : Aardbeien en suiker? Gaan jullie aardbeiorsorbet maken? Ik ben daar verzot op!

SOFIE : Sorry, maar het meest culinaire dat ik van dat soepje kan maken is poepgelei. En daarbij, de basis van sorbet is ijsroom. IJS-room.

Snappie? *(af met bakvorm, weegschaal en suiker)*

WALTER : Zal ik anders aan Frans eens vragen of jij een ijskast krijgt?

MARIE : Och, het gaat bij Frans om het principe. Hij is tegen modernisering.

Volgens hem zijn elektrische toestellen dikwijls de oorzaak van hart- en zenuwziektes.

WALTER : Nu ja, soms zijn elektrische toestellen wel meer last dan hulp.

LILIANE : *(op met krultang, plugt krultang in)* Ik wil je niet opjagen, maar de varkens doen EUK, EUK, EUK!

MARIE : Oh! Die hebben nog geen eten gehad!

WALTER : *(tot LILIANE)* Wat zou jij doen als je van je man iets wilt gedaan krijgen?

LILIANE : Naar de kapper gaan, sexy lingerie kopen, een crème bad pakken, satijnen lakens op het bed leggen...

WALTER : Ja maar, wat zou je doen als je in Maries plaats was.

LILIANE : Hetzelfde.

WALTER : Geen romantisch etentje? Met oesters, aardbeiorsorbet? De liefde van de man gaat toch door de maag?

LILIANE : Ja, maar hij heeft nog een gevoeliger orgaan, hoor.

SOFIE : *(op)* Kijk Marie. Alles zit er in. Dat gaat in de broodbakmachine en als je dan op nummer 9 drukt, heb je straks confituur, zonder dat je een vinger moet uitsteken.

JOHNNY : *(op. Hij is beklad met lichtblauwe verf en lijkt op een Smurf)* Mijn verf is op.

(Allen proesten het uit)

MARIE : Moest jij de stal niet "witten"?

JOHNNY : Ja, daar ben ik mee bezig.

MARIE : Met blauwe verf?

JOHNNY : Er moest toch blauwsel in?

MARIE : Een beetje blauwsel.

JOHNNY : Wel ja. Zo'n dotje.

SOFIE : O nee! Je hebt het er toch niet helemaal in gedaan! Je moest er dat
maar een paar keer in soppen. Met zo één dotje kleur je heel de
Noordzee blauw.

LILIANE : Je ziet er in ieder geval schattig uit. *(af met krultang)*

WALTER : Kreeg je geen borstel? Moest je zelf voor borstel spelen?

JOHNNY : Ja zeg. Ik heb nu eenmaal meer feeling voor de vocale kunsten dan
voor de ornamentale. Hoe dan ook, de koeien zullen content zijn met
hun nieuw interieur. 't Ziet er schitterend uit.

SOFIE : Die zeggen van 't verschieten "blue!".

JOHNNY : Is er nog verf of kan ik even rusten?

MARIE : Ik weet niet of Frans nog reserve heeft. 'k Zal 't gaan vragen.

JOHNNY : Och, laat maar. 't Is toch de moeite niet meer om te beginnen. 't Is
bijna etenstijd *(naar laptop)*

MARIE : Ik heb geen middageten en geen brood! Wat nu?

SOFIE : Pannenkoeken bakken?

JOHNNY : Wie heeft mijn tekst veranderd?!

MARIE : *(bang)* Euh... ik.

JOHNNY : Maar dat is fantastisch! Marie jij bent een krak! *(kust MARIE... blauw*
- LILIANE op met krultang. Plugt krultang in) Oh! Die tekst is zo zangerig!
Die smeekt gewoon om een melodie. Oh! Ik kan het niet meer houden!
Ik moet daar muziek op zetten! Nu!

WALTER : Hallo! Grote Smurf wil componeren. Heeft iemand een piano bij?

JOHNNY : Ik ga op 't internet wel naar www, virtuele syntheziser dot com!...
Oh nee! Hier is geen internet.

LILIANE : Heeft je laptop wifi?

JOHNNY : Ja.

LILIANE : Sofie's GSM heeft 4 G. Dus met haar gsm kan je online. *(knipoogt, af*
met krultang)

JOHNNY: Joehoe! Hou je vast aan je BH-bandjes, Marie! We gaan je tekst
doen swingen! Mag ik je GSM gebruiken, Sofie?

SOFIE : Doe maar.

MARIE : Ga je daar echt een liedje van maken? Een wals?

JOHNNY : Een wals of wat dan ook. Het wordt een wereldhit, Marie! Een evergreen! Binnenkort zingt heel de wereld het liedje van Johnny en Marie. *(werkt aan de verbinding)*

WALTER : Blijf eens met je twee voeten op de grond blijven staan, zwerkbalk!

SOFIE : Laat hem toch! Jeugdige overmoed heeft zijn charme. Ik wou, dat ik nog zo begeistert kon zijn. Maar met het ouder worden, wordt een mens minder en minder enthousiast.

JOHNNY : Hier zie! De piano! *(speelt een toonladder)*

MARIE : Maar allee! Een piano, in zo'n klein bakje!

JOHNNY : Jij wou een wals, hè? Eens kijken of we je tekst in wals kunnen gieten. *(laat walscadans horen, scandeert op)* "Als de zon vroeg komt piepen, staan wij monter op en beginnen de dagtaak met een frisse kop." Marie, dat is perfect! Heb je papier en potlood? *(MARIE geeft het gevraagde. Johnny componeert en laat Marie de noten noteren: sol sol mi sol do sol sol enz.)*

LILIANE : *(op met krultang, plukt krultang in)* Ah! Onze componist heeft zijn piano gevonden. Als je de verdeling van de rechten doet, mij niet vergeten, hè!

SOFIE : We lachen er nu wel mee, maar misschien wordt het wel écht een hit en worden ze allebei beroemd.

WALTER : Hij beroemd? Dan zal hij toch eerst op de markt moeten gaan staan en sacoches weggeven.

FRANS : *(op)* Marie!

MARIE : Oh nee! De varkens!

FRANS : Onze Juul heeft pijpenkrullen!

LILIANE : Mooi, hè?

FRANS : Heb jij dat gedaan? Zijt gij zot! Wie draait nu pijpenkrullen in de manen van een paard?! Daar moet je stapelzot voor zijn!

MARIE : Frans! Dat zijn onze gasten!

FRANS : Je moet hem daar zien staan, Marie! Onze mooie Brabander! Met pijpenkrullen! 't Is precies een jeannet! *(merkt JOHNNY)* Wat doet die supporter van Racing Genk hier?

WALTER : Dat is Johnny Blue. Alias de grote Smossmurf.

FRANS : Hoe komt dat hij zo blauw ziet?

WALTER : Omdat hij de stal gewit heeft.

FRANS : Ik had je toch witkalk gegeven?

JOHNNY : Ik heb er een persoonlijk, artistiek tintje aan gegeven met de pigmenten van een volledig blauwseldotje. 't Ziet er fantastisch uit. Heel stemmig. Nu nog blacklight, een stier en je koeien hebben geen kunstmatige inseminatie meer nodig.

FRANS : Een blauwe stal?! Het gaat er zwart zien van de vliegen, begot!

MARIE : Niet kwaad worden, Frans.

FRANS : Niet kwaad worden? Alles loopt hier in 't honderd, begot! 'k Had beter een ploeg zotten in huis gehaald, in plaats van dit handvol excentriekelingen. Gevarieerder konden ze hen niet leveren: een paardenkapster, een hakkenrapper, een wiphotelschilder...

SOFIE : En een geschifte. Zeg het maar.

FRANS : Nee, dat zou niet fair zijn.

SOFIE : Je was tegenover de anderen ook niet fair.

FRANS : Ja da's waar. Mijn excuses. 't Nieuws gaat beginnen. *(gaat naar radio, struikelt over de elektrische draden)* Verdomde machinefanaten. 'k Had gezegd dat die rommel weg moest. Marie! Wat eten we?

MARIE : Euh... Pannenkoeken.

SOFIE : Met warme aardbeienconfituur.

MARIE : Maar de confituur is nog niet klaar!

SOFIE : Druk op nummer 9 en binnen 10 minuutjes heb je confituur.

MARIE : *(drukt op de toets)* Er gebeurt niets!

SOFIE : Je moet wel eerst de stekker insteken.

(FRANS zet de radio op. MARIE steekt de stekker in. De zekering springt.)

FRANS : Miljaarde, miljaarde, miljaarde!

(Muziek: Mocking bird hill)

----- DOEK -----

3° BEDRIJF

(Muziek: "Mocking Bird hill". 10 dagen later. Op tafel liggen sokken en naaigerief. Marie stofzuigt en neuriet zachtjes. Een GSM belt. Marie haalt GSM uit schortzak .)

MARIE : Ja Liliane... Ok. Dan mag je ze voeren. Zie je die afgezaagde klomp staan? Op dat verhoogje?... Doe daar een schep geplette haver in. De klomp daarna wel terug zetten, hè. Anders droppen de konijntjes er hun keutels in. De geplette haver staat in het voederhok. Goed? *(haakt in, stofzuigt, GSM belt)* Ja Liliane... Nee, dat is gerst. De geplette haver zit in die bruine ton met dat wit deksel.... Gevonden? Ok... *(stofzuigt, even later belt GSM)* Ja?... Is hij op komst?... OK. Bedankt, Sofie. *(verbergt stofzuiger in de slaapkamer, stopt sokken.)*

FRANS : *(op)* Ik heb hem al een helm gegeven, scheenlappen, handschoenen, een bril. Maakt die stommerik nog accidenten. Ik had nog zo gezegd: als je een gracht uitbaggert, moet je op zorg vaste grond gaan staan. Maar nee. Mijnheer gaat in de modder staan en schuift uit natuurlijk.

MARIE : Waar is hij?

FRANS : Hij staat aan de achterdeur af te druipen. Laat hem nog maar wat staan. Als hij een uur of twee in de zon gestaan heeft, is het slijk opgedroogd en kan je hem uitkloppen met de mattenklopper.
(Maries GSM belt.)

FRANS : Wat is dat?

MARIE : ... De wekker denk ik! *(af naar de slaapkamer)*

FRANS : Om vier uur in de namiddag?

MARIE : *(telefoneert)* Ja.

FRANS : Hoezo ja?

MARIE : Ja, om vier uur is 't koffiepauze. *(beëindigt telefoongesprek, op)*

FRANS : Koffiepauze? Marie, wij hebben een boerderij! Hier moet gewerkt worden!

MARIE : Ik mag tussendoor de dames toch wel wat te drinken aanbieden? Ze werken zo goed.

FRANS : Ja, en dat snap ik niet. Jouw dames waren zo rap ingewerkt. Jij moet maar een order geven en ze doen dat alsof ze dat al heel hun leven gedaan hadden. Maar mijn twee patriotten zijn geen stamp onder hun kont waard. 'k Zal overmorgen blij zal zijn dat ik er vanaf ben.

MARIE : Och, 't zijn allemaal schatjes. Ze zijn ze voor ons een verrassing aan 't voorbereiden. Wist je dat?

FRANS : Zeg maar dat ze dat niet moeten doen. Ze hebben me al genoeg verrast. De ajuinen water geven tot ze bovendreven, gaten in de haverzak van onze Juul geknipt om er een douche van te maken, de varkens gewassen, het korenveld plat gevreeën...

MARIE : Dat deden wij vroeger ook, weet je nog?

FRANS : Toen waren wij jonge veulens! Dat koppel is in de veertig. Als het nu nog een serieuze relatie was. Maar een onderwijzer met zo'n chique madame, dat gaat niet samen.

MARIE : Volgens jou gaat een keuken en een ijskast ook niet samen.

FRANS : Dat onderwerp is afgehandeld, Marie. Alleen de radio en dat broodmachine, omdat je die nu toch hebt. Anders niks. Terug naar de natuur. Daar zijn ze voor gekomen.

SOFIE : *(op met muts over voorhoofd en tonnetje zeepoeder)* Walter vraagt of hij mag binnenkomen.

FRANS : Laat hem nog maar wat craqueleren. Dan kan je hem straks afpellen. Je hebt een mooi hoedje op. Is dat niet te warm met zo'n weer?

SOFIE : Dat is geen hoed. Dat is een stootkussen. Elke keer als ik in de kelder ga, stoot ik tegen dat verdomd plafond. Een ijskast in de keuken zou toch handig zijn, hoor.

FRANS : Hier komt geen ijskast. En nu ga ik terug werken. Zorgen jullie voor die slijkmossel?

MARIE : Waarom wij? Het is jouw hulpje.

FRANS : Laat die verliefde Liliane hem maar aflikken. Die doet dat met alle plezier. *(af)*

SOFIE : Koffiepauze? *(zet "stootkussen" af, neemt koffiezetapparaat uit zeepton)*

MARIE : Wat moet ik volgende week doen? Als jullie er niet meer zijn om mij te verwittigen als hij komt?

SOFIE : Dat lossen we nog wel op.

(SOFIE zet koffie, MARIE stopt sokken. WALTER op met oude kookpot op zijn hoofd, zijn sportkousen gevuld met stro, werkhandschoenen en beschermbril. Hij hangt vol modder.)

SOFIE : Eek! Een spook!!

WALTER: Ik ben Walter en zou me willen wassen.

MARIE: Buiten staat een grote regenton. Duik daar maar in.

LILIANE: *(op)* Je had die schattige konijntjes moeten zien. *(merkt Walter)* Oh my God! Is dat een ingehuurde vogelverschrikker?

WALTER: Ik ben in de gracht gevallen.

LILIANE: Walter? Ben jij dat?

WALTER: Ja. En ik voel me momenteel zo vies als een varken.

MARIE : Varkens zijn niet vies. Ze nemen modderbaden, ja. Maar dat is om parasieten kwijt te spelen. In de opgedroogde modder, die daarna van hun lijf valt, zitten de parasieten gevangen.

WALTER: *(tot LILIANE)* Ik mag me in de regenton gaan wassen. Ga je mee?

LILIANE: Oh ja! Met ons tweetjes in de regenton. Hoe romantisch! Kom mijn smurriesmurfje. Wij gaan splashen in een nostalgische jacuzzi.
(LILIANE en WALTER af)

SOFIE : *(zet koffie)* Allee! Binnenkort maakt ze weer een nieuwe praline. 'k Ben eens curieus welke vulling ze daar gaat voor gebruiken.

JOHNNY : *(op met plastic draagtas)* De varkens zitten proper. 'k Heb hun stal gekuist. Zou je geloven dat die beesten mij begrijpen? Als ik zei dat ze moesten opschuiven, deden ze dat, zeg!

MARIE : Natuurlijk. Dat zijn verstandige beesten. Frans heeft eens gelezen, dat qua intelligentie varkens op de vierde plaats staan.

JOHNNY :Ha! Koffie! Dan is de boer weg en kan ik nog eens online gaan.
(neemt laptop uit plastic draagtas) 'k Moet wel even inpluggen, want de batterij is bijna leeg. Walter heeft me gisteravond een prachtige promotiebrief helpen schrijven - in ruil voor het privé gebruik van de slaapkamer. Hihi.

MARIE : Waar heb jij dan geslapen?

JOHNNY : Op de hooizolder. Maar dat was het waard. Met die gedempte akoestiek had ons liedje over de boerderij de perfecte klankkleur! Ik

hoorde het niet alleen ik voelde het, ik rook het! Mag ik je GSM even gebruiken, Sofie? Dan mail ik het naar Universal. *(op SOFIEs teken geeft MARIE haar GSM)* Ons broodje gebakken, Marie! Worden wij beroemd!

SOFIE : 'k Wil niet negatief doen, maar wat als Universal het liedje weigert? Ga je dan weer gefrustreerd zijn en is deze vakantie uiteindelijk voor niks geweest? Volgens mij focus je te veel op het einddoel en geniet je te weinig van wat onderweg gebeurt. Heb je er al eens aan gedacht om als straatzanger te beginnen?

JOHNNY : Toch geen straatzanger! Met mijn kwaliteiten!

SOFIE : 'k Zou er toch eens over nadenken. Je ben je eigen baas, je kan overal optreden. Er is altijd publiek, altijd applaus. En altijd plezier met wat je doet.

JOHNNY : Zo had ik het nog niet bekeken. 'k Zal er eens over nadenken. Nu eerst een mailtje naar Universal. En dan met de rapte nog een FTP connectie. *(samenzwerend naar SOFIE)* Dat zal nog wel kunnen voor Frans terug is, zeker?

SOFIE : Euh...Marie!

MARIE : *(zet koffietafel klaar)* Ja?

SOFIE : Is het geen tijd om de koeien te melken?

MARIE : Saprستي, ja!

SOFIE : Doe jij dat? Dan zorg ik voor het avondeten.

MARIE : Liliane zou vandaag de koeien melken.

SOFIE : Die is van haar 'Praline Professeur' aan 't smullen. We gaan die twee toch niet storen. Samen in een regenton. Dat maken ze nooit meer mee.

MARIE : Ja, da's waar. Goed, dan ga ik de koeien melken. Vergeet de koffiemachine niet weg te moffelen, hè?

SOFIE : Je mag gerust zijn. Alles komt in orde. Alles!
(MARIE af)

JOHNNY : Weet zij iets over ons plan?

SOFIE : Ze weet dat we iets bekokstoven, maar niet wat.

JOHNNY : Goed. Roep jij de algemene vergadering bijeen? De website is zo goed als klaar.

SOFIE : *(telefoneert)* Liliane? Is Walter proper? Kunnen jullie komen vergaderen? Marie is weg... Nu ja! En rap, we hebben niet veel tijd.
(haakt in) Toch plezant, dat wij allemaal zo goed samenwerken.

JOHNNY : Eigenlijk straf. We kwamen hier als individuen en gaan buiten als een team.

SOFIE : Teamspirit.... Dat is een ondergewaardeerde antistress factor.

JOHNNY : Kijk! Zo ziet de website er uit.

SOFIE : “Beleidsdomein Landbouw en Visserij. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap” Oh Johnny! Dat ziet er echt uit! Man, ik heb er nu al plezier in! *(LILIANE en WALTER op, WALTER in andere kledij)* Ha! Daar zijn de verliefde sardientjes!

WALTER : Dat was het zaligste bad ooit.

LILIANE : Gaan we in 't vervolg samen naar een wellness?

WALTER : Nee. Wij komen naar hier. Dat is dichterbij de natuur. En goedkoper.

WALTER : Kom mannekes. Tijd om alles nog eens te overlopen. Dus. We pakken de boer op zijn zwakke punten. Psychologisch gezien, kan het niet mislukken.

SOFIE : We mogen hem niet onderschatten, hoor! 't Is geen dommerik

WALTER : We moeten alleen nog beslissen welke beesten we gaan aanpakken. Ik stel voor dat we het met de koeien doen.

LILIANE : Die zijn te groot. Ik heb maar één fles!

JOHNNY : Ik zou het met de varkens doen. Daar heeft de boer een sterkere band mee. Bovendien, ik heb daarstraks bij de varkens iets speciaal ontdekt... Ik heb hun g-spotje gevonden!

SOFIE : Wat?!

LILIANE : Jij hebt toch niet in hun dingetjes zitten peuteren! Viespeuk!

JOHNNY : Nee. Bij varkens moet je het zo ver niet zoeken. Die zitten eenvoudiger in mekaar. Luister...

WALTER : Ik wil daar niets over horen. Jouw ziekelijke spelletjes doen hier niets ter zake.

JOHNNY : O jawel. Toen ik daarstraks de varkensstal gekuist had, stond een van die “babes” me met haar prutoogjes aan te gapen. Met een lieve smile. Zo schattig dat ik het beestje begon te strelen. Het knorde van de

deugd en zei: "Nog, nog, nog". Toen kietelde ik het onder haar buik. En geloof me of niet: ze ging er bij liggen.

WALTER : Een varken dat gaat liggen, is niet abnormaal.

JOHNNY : Het strafste komt nog. Toen ik het onder de oksels kietelde, ging het op zijn rug liggen! Met de vier poten omhoog! Ik dacht dat het toeval was. Toen ik heb dat bij de andere varkens ook geprobeerd. En! Op het einde lag heel die kudde vetzakjes met de poten omhoog! Dus, als we....

(Allen steken de koppen bij mekaar en fezelen. Het tafereel bevriest.

Muziek: "[Hitchcock intro theme](#) (van 0:03 tot 0:31)

WALTER : Dus, ieder kent zijn rol?

LILIANE : Yep! Ik ben de commentator.

SOFIE : Ik ben de coördinator.

WALTER : Ik ben de imitator.

JOHNNY : En ik ben de vibrator.

WALTER : Goed. Het plan zit perfect in mekaar. Straks heeft Marie een ijskast! Komaan!

(Muziek. [Benny Hill Theme](#) Snelle actie. LILIANE af, daarna op met een flesje parfum, geeft het flesje aan JOHNNY. JOHNNY neemt een microfoon uit de computertas en geeft die aan WALTER, werkt nog even aan de computer, daarna af met laptop, GSM en flesje. SOFIE stopt koffiezetapparaat in de waspoederton. WALTER verbindt de microfoon met de radio. LILIANE camoufleert de stroomdraad. De microfoon wordt in de slaapkamer verstopt.)

WALTER : Even testen. *(zet radio op, er speelt muziek)* Ga eens iets in de micro zeggen, schat.

LILIANE : Wat moet ik zeggen?

WALTER : Zo maar wat. 't Is alleen om te testen.

(LILIANE af naar slaapkamer. Walter zet de radio op.)

LILIANE : *(stem door de radio)* Test, test, test. Er was eens een pekelteef met een pralinefabriek. Telkens ze verliefd was, vond ze inspiratie voor een

nieuwe praline. Sedert vorige week is ze weer verliefd. Maar deze keer maakt ze geen nieuwe praline. Want volgende week verkoopt ze al haar aandelen en wordt ze de liefhebbende echtgenote van een knappe onderwijzer.

WALTER : *(tot slaapkamerdeur)* Meen jij dat, schat?

LILIANE : *(off zet, in microfoon)* Ja.

WALTER : Oh Lilianeke! Je maakt van mij de gelukkigste mens van de wereld!
(WALTER af in slaapkamer. Marie en Sofie op)

SOFIE: *(kermt)* Ik heb me potverdekke weer aan dat laag plafond gestoten.

MARIE: Wacht! Ik zal uierzalf halen. Dat verzacht.

SOFIE: Nee, 't zal wel gaan.

(uit de slaapkamer klinkt sensueel gekreun, SOFIE bootst gekreun na)

SOFIE : Oh! Ah! Mijn hoofd!... 'k Heb precies toch een hersenschudding. Ik word misselijk. Een natte handdoek. Rap! *(MARIE af, SOFIE opent slaapkamerdeur)* Helaba! Jullie moesten klaar staan en niet klaar komen!
(sluit deur)

MARIE : *(op met natte handdoek)* Hier.

SOFIE : Merci. *(legt handdoek op voorhoofd)*

MARIE : Gaat het al wat beter?

SOFIE : Ja, ja. Laat me maar even zitten.

FRANS : *(op)* Wat nu? 't Is hier zo stil? Zijn de gasten er nog niet? Gewoonlijk staan ze hier rond deze tijd al te kwekken.

SOFIE : Johnny is in de stal aan 't repeteren. Walter is de modder uit zijn kleren aan 't wassen en Liliane is Juul gaan knuffelen.

FRANS : Knuffelen tot daar toe. Als ze er maar geen permanente in draait. Allee. Nu ze er niet zijn, kan ik nog eens rustig naar het nieuws luisteren.
(FRANS zet de radio op. We horen het einde van reclameboodschap en een stukje nieuws. Daarna...)

LILIANE : *(door radio)* Dames en heren, wij onderbreken deze uitzending voor een extra mededeling. Wij vernemen zopas van het Ministerie van Land- en Tuinbouw, dat er een dodelijk varkensvirus in omloop is: namelijk het Chanelvirus.

FRANS : Nu dat weer!

LILIANE : Varkens die erdoor besmet zijn, liggen als verlamd op de rug en verspreiden een zoet parfum.

MARIE : Oh Frans! Onze varkens...

FRANS : Sst!

LILIANE : Volgens professor Wellens, hoogleraar aan de universiteit van Gent, kan evenwel een dodelijke afloop vermeden worden als er snel ingegrepen wordt. Welkom in de studio, professor Wellens. Wat moeten de boeren doen om hun varkens te redden?

WALTER : Het virus is niet resistent bij temperaturen lager dan 4° Celsius. Als eerste zorg, zou de boer dus op de varkens een HPC moeten uitvoeren, een purificatio tremenda, met water van 4 graden Celcius of lager.

LILIANE : Is dan het gevaar geweken?

MARIE : Zeg ja! Zeg ja!

WALTER : Nee. De specifieke Chanelgeur, vandaar de naam van het virus, komt namelijk van de larven. Die geur moet geneutraliseerd worden. Dat kan op een eenvoudige manier. Door in de stal constant een koffiezetapparaat te laten pruttelen ontnemt men de larven hun geurig placenta en wordt het virus in de wortel uitgeroeid.

FRANS : Ik ga naar m'n varkens zien. *(wil af)*

MARIE : Ik ga mee. *(wil af)*

WALTER : Momentje! *(Marie en Frans komen terug)* Om nieuwe besmetting te voorkomen, moet de stal grondig gereinigd worden, met een stofzuiger. Met een borstel zou men het virus alleen maar verstuiven en dwarrelt het binnen de kortste keren weer op de varkens neer. De ganse operatie moet met steriele kledij gebeuren, want we weten nog niet of het virus op mensen kan overgaan. Dat wordt nog onderzocht.

LILIANE : Dank u professor. Voor wie dit bericht wil nalezen, het staat allemaal op de internetsite van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap:
www.chanelvirus.be

FRANS : *(zet radio af)* 't Is verdomme altijd hetzelfde! Een halve uitleg. En als je alles weten, moet je begot kunnen skiën op die wereldwijde wirwar. Alsof iedereen een computer heeft. Ik ga naar m'n varkens. *(af)*

MARIE : Wacht ik ga mee! Oh, als ze maar niet ziek zijn! *(af)*

SOFIE : *(belt met GSM)* Coördinator aan vibrator: Ze komen!... OK! *(opent slaapkamerdeur)* Kom maar binnen. Het eerste deel is gelukt.

WALTER : Nu maar hopen dat Johnny zijn werk gedaan heeft.

JOHNNY : *(op via voordeur)* Mission accomplished. Alle varkens zijn geparfumeerd en liggen als meisjes van plezier met de pootjes omhoog.

WALTER : *(walgt)* Johnny! Jij stinkt nog erger dan een pas geschoren drag queen.

JOHNNY : *(imiteert drag queen)* Ja zeg! Ik kan dat niet 'helpui'. Ik kom uit het boudoir van mijn 'vriendinnui'. En die hebben te veel Chanel 'gespotui'.

SOFIE : Als de boer je ruikt, krijgt hij argwaan.

LILIANE : Hij moet hier weg.

SOFIE : Te laat!

(FRANS en MARIE op, JOHNNY verschanst zich in een hoek)

FRANS : We hebben het zitten. Mijn varkens liggen met hun poten omhoog en stinken uren in de wind. Ze hebben het virus. Miljaarde, miljaarde, miljaarde.

MARIE : Wat nu?

FRANS : We moeten iets doen met ijskoud water. Maar wat?

MARIE : Wij hebben geen ijskoud water!

FRANS : Marie! Span Juul voor de kar en ga een ijskast halen.*(MARIE af, vreugde bij SOFIE, LILIANE, WALTER en JONNHY)* Die lettervreeters met hun afkortingen en moeilijke woorden, verdomme! Altijd maar interessant willen doen. Maar wie het moet verstaan, snapt er geen bal van *(merkt vreugde)* Wat staan jullie daar te springen?

WALTER : Ik ben blij... euh... als er dan toch een ijskast komt, kan Sofie morgenavond aardbeienbavarois kan maken.

FRANS : Mijn varkens zijn doodziek en jullie denken aan eten?! Doe verdomme iets!

SOFIE : Misschien vind je meer uitleg op het internet. Ze zeiden toch, dat je het kon nalezen op [www dot chanelvirus dot be](http://www.dotchanelvirusdotbe.nl)?

FRANS : Luister dotje! Ik heb een visnet, een schepnet, een treknet, maar geen voos internet! Ik ben een boer en geen "dotter" in de computerwetenschappen. *(MARIE op met broodbakmachine)* Wat ga jij doen? Je moet nu geen brood bakken! We moeten een ijskast hebben!

MARIE : Hier van onder staat een etiketje met het telefoonnummer van de winkel. Ik kan het beter telefonisch bestellen en laten leveren. Dat gaat rapper. Mag ik je GSM even, Liliane? (*LILIANE geeft GSM, MARIE toetst het nummer in*)

FRANS : Ik wist niet dat jij kon telefoneren!

MARIE : Er is zoveel dat jij niet weet. Hallo. Met de elektriciteitswinkel? Zou je bij Frans van Charel van lange Lowis een ijskast willen leveren?... Nee, nu!... We hebben dringend koud water nodig. Wablief! Drie uur voor het koud is? Heb je geen koude ijskast?... Nee, het merk speelt geen rol en de prijs ook niet.

FRANS : Dat speelt wel een rol!

MARIE : Dat is goed. Doe dat maar. (*haakt in*) Ze hadden in reparatie een ijskast staan die al koud was. Daar gaan ze ons mee depanneren. De nieuwe brengen ze overmorgen.

FRANS : Als we nu nog weten wat we juist moeten doen, kunnen we beginnen.

MARIE : Johnny kan op het internet. Met zijn laptop.

JOHNNY : Ja, maar, wij mogen dat stopcontact niet gebruiken. Dat is alleen voor de radio.

FRANS : Nooit bij 't leger geweest, zeker? Er is een reglement voor vreedstijd en er is een reglement voor oorlogstijd. En nu is 't oorlog. Waar is dat ding! Vooruit, ga het halen.

JOHNNY : Wil jij het halen, Walter?

FRANS : (*tot Johnny*) Haal jij dat maar! 't Is jouw machine!

JOHNNY : Ik zou heel stil willen blijven zitten. Ik voel me niet goed.

WALTER : Ik ga wel. (*af*)

LILIANE : Dus jouw varkens hebben een virus?

FRANS : Ja. Het Chanelvirus, genoemd naar een parfum, zeggen ze. Maar het stinkt als de pest.

MARIE : 'k Geraak die geur niet kwijt.

FRANS : Nu je 't zegt. Ik ruik het ook nog. (*snuffelt*) Zijn wij dat? Wij zullen toch niet besmet zijn! (*snuffelt aan zichzelf en aan MARIE*)

LILIANE : O, maar dat zal ik zijn. Ik heb een bodylotion opgedaan.

FRANS : *(snuffelt aan LILIANE)* Nee, jij stinkt niet. *(snuffelt richting JOHNNY)* Jij stinkt zoals mijn varkens.

JOHNNY : Ja, ik weet het. Ons moeder zei altijd : “Manneke”, zei ze, “met die lijfgeur van jou geraak je nooit aan een lief”.

(WALTER op met laptop en verlengdraad, maakt de laptop gebruiksklaar, inmiddels)

FRANS : Maar wacht eens! Moest jij vandaag de varkensstal niet kuisen?

JOHNNY : Ja. En dat heb ik gedaan. Hij is proper.

FRANS : En de varkens? Wat deden de varkens?

JOHNNY : Die lagen... te liggen.

FRANS : *(tot SOFIE en MARIE)* Zei die professor niet, dat het virus op mensen kon overgaan?

SOFIE : Dat moest nog onderzocht worden.

FRANS : Dan moeten we voorzichtig zijn. Jij gaat in quarantaine.

JOHNNY : Niet zwansen, hè!

FRANS : Met zo'n virus kunnen we niet veilig genoeg spelen. Jij gaat tot nader order in afzondering. Daar! *(wijst naar slaapkamer)*

MARIE : Toch niet in onze slaapkamer! Waar moeten wij dan slapen?

FRANS : We zullen geen tijd hebben om te slapen. Vooruit stinkerd! In die slaapkamer. Tot we weten wat we met u moeten aanvangen.

JOHNNY : Ja maar, ik moet toch de internetconnectie maken.

LILIANE : Dat kan ik ook.

WALTER : Jij?

LILIANE : Al een zakenvrouw geweten die niet met het Internet overweg kan? *(neemt JOHNNY's GSM en maakt internetconnectie maken)*

JOHNNY : Ja maar. En ik dan? *(FRANS wijst naar de slaapkamer)* In zo'n klein kamertje! Wat moet ik daar doen?

FRANS : Hier. Neem mijn paternoster mee.

JOHNNY : Wat moet ik daar mee?

FRANS : Bidden! Op je blote knieën. Voor vier intenties. Dat mijn varkens rap mogen genezen. Dat jij niet besmet bent. Dat als je besmet bent, je rap mag genezen. En als je niet zou genezen, dat Chanel geen broertje is van Corona.

LILIANE : Hier is het. De website over het Chanelvirus.

FRANS : Laat zien! Wat staat er?

LILIANE : “Op de varkens moet een HPC uitgevoerd worden, een purificatio tremenda met water uit de koelkast van minimum 4° Celcius.”

FRANS : Miljaarde, miljaarde! Mogen we 't niet verstaan, of hoe zit dat!

LILIANE : Hier staat een sterretje.

FRANS : Wat wil dat zeggen? Dat we 's nachts moeten werken?

LILIANE : Voetnoot: HPC = High performance cleansing. (FRANS weent van frustratie) Dat wil zeggen “overvloedig wassen”. Die term wordt ook gebruikt in de industrie.

WALTER : En purificatio tremenda wil zeggen: grondig reinigen. Ik heb Latijnse gedaan.

FRANS : Wassen. Heel die geleerde rimram alleen maar om te zeggen dat we onze varkens moeten wassen?! De blaaskaken, begot!

MARIE : Kalm Frans. Nu weten we tenminste wat we moeten doen.

FRANS : We moeten koud water hebben. Waar blijft die ijskast!

MARIE : We kunnen misschien al potten en flessen met water vullen. Willen jullie helpen?

(WALTER, LILIANE en SOFIE zeggen: ja, natuurlijk, dat is zeker, e.d. FRANS leest de internetpagina. WALTER, LILIANE, SOFIE en MARIE lopen op en af met met potten en flessen. Er wordt gemorst, gestruikeld, enz.)

FRANS : Marie! We moeten nog een koffiezetapparaat hebben en een stofzuiger. Telefoon eens rap naar die elektriker en zeg, dat hij dat meebrengt.

SOFIE : Nee! Wij zullen dat wel gaan halen.

LILIANE : Die elektriker is zeker al onderweg.

MARIE : Waarom zouden jullie dat gaan halen? Ik heb toch al...

LILIANE : Maar Marie, nu kunnen we toch vanalles wassen. Wit wassen. Snap je?

SOFIE : Met Dash! *(of het merk dat op de zeepton staat, toont de zeepton)*

MARIE : Nee, nee. De toestand is te ernstig om spelletjes te spelen.

FRANS : Ga je die dingen nu bestellen of hoe zit?

MARIE : Ik moet dat niet bestellen. *(af naar slaapkamer).*

JOHNNY : *(in slaapkamer)* Wees gegroet Maria, vol van genade, de Heer...

(enz.)

MARIE : *(op met stofzuiger)* Ik heb al een stofzuiger en een koffiezet ook. Laat hem maar zien, Sofie.

(SOFIE haalt de koffiezet uit de zeepdoos. Bange stilte.)

FRANS : Goed. Nu nog een ijskast en dan kunnen we onze dutskens genezen.

LILIANE : *(verwachtte uitbrander)* Is dat alles?

FRANS : Meer hebben we niet nodig. Of wel?

WALTER : In de slaapkamer zit nog een duts. Wat ga je daar mee doen?

(Er wordt op de voordeur geklopt)

MARIE : De ijskast! *(af naar keuken)*

FRANS : Eindelijk! *(af via voordeur)*

WALTER : 'k Zal helpen dragen. *(af via voordeur)*

SOFIE : Spijtig, dat Marie niet echt gelukkig is met haar ijskast. Ze is ocharme zo bezorgd om hun varkens. Dat had ik niet verwacht.

(Marie op met geld, af via voordeur)

LILIANE : Dat Johnny zo zou stinken, was ook niet voorzien. Het loopt niet volgens plan en dat maakt me nerveus. Jij blijft daar zo kalm bij.

SOFIE : Dat heb ik hier geleerd. Geen plannen maken, maar de dingen aanvaarden zoals ze zijn.

JOHNNY : *(op)* 't Wordt tijd dat je iets verzint om mij hier uit te krijgen. Ik heb al drie rozenhoeden gebeden. Nog een beetje en groeit een stralenkrans boven mijn kop.

SOFIE : Daar zijn ze met de ijskast. Hou nog even vol, Johnny. We doen ons best.

(JOHNNY af, MARIE, WALTER en FRANS op met ijskast)

WALTER : Waar moet hij staan?

MARIE : Zet hem hier maar.

LILIANE : Nee, zet hem hier. Dan kan je hem met de verlengkabel inpluggen.

SOFIE : Maar nee, dat is geen zicht. Zet hem hier.

MARIE : Nee, meer naar rechts.

FRANS : Hey! Ik blijf met die ijskast geen samba dansen, hè! Probeer overeen te komen.

MARIE : Zet maar neer. Waar hij staat speelt geen rol. Hoofdzaak is, dat we koud water kunnen maken.

FRANS : Hoe lang duurt dat nog?

MARIE : Volgens de elektriker een kwartier.

FRANS : Vul die ijskast dan al maar.

WALTER : Ik zou ze niet te vol steken, want dan circuleert de koude lucht niet genoeg.

FRANS : En zet al maar koffie, Marie!

(MARIE zet koffie, SOFIE en LILIANE vullen de ijskast)

SOFIE : Moet Johnny nog lang in die slaapkamer blijven?

FRANS : Ik weet niet wat ik met die stinkzwam moet doen! Was hem met ijswater, stoof hem in koffiedamp, stofzuig zijn oren, smeer hem in met "teintuur diot" (tincture d'iode), doe wat je wil, maar laat me gerust. Mijn varkens gaan voor. *(af met stofzuiger)*

SOFIE : En? Ben je blij met je ijskast?

MARIE : Hoe kan ik nu blij. Onze varkens zijn dodelijk ziek. Is dat water nu nog niet koud? Waar staat die thermometer?

SOFIE : Een ijskast heeft geen thermometer.

MARIE : Hoe weten we dan wanneer het water 4° is?

WALTER : De temperatuur in een ijskast is doorgaans tussen de 3 en de 7 ° Celsius. Dat kan je hier afstellen. Kijk. Hier binnen staat een wielkje met nummertjes...

SOFIE : Je zou beter die ijskast dicht laten, Walter. Anders duurt het nog langer.

WALTER : Wacht, ik zal het hier uitleggen. *(neemt krijt en gebruikt de slaapkamerdeur als bord)* Dit is het voelertje van de ijskast. Het is verbonden, via een dun buisje met een membraantje. Onder het membraantje bevindt zich een drukschakelaartje. Als de temperatuur stijgt, wordt de druk hoger en doet het membraantje het schakelaartje bewegen. Dan gaat de compressor draaien. Als tegendruk is er veertje. En dat veertje...

MARIE : Je kunt het potje op met je veertjes en schakelaartjes en memmen en braantjes, verdomme! Ik heb koud water nodig! Van 4° graden!

(FRANS op in steriele kledij)

SOFIE : Wacht eens! Ik hoor niks meer. De ijskast is gestopt met koelen. Dat wil zeggen dat het water koud genoeg is.

MARIE : Het water is klaar! We kunnen ze wassen!

FRANS : Ik ga ze wassen. Jij blijft hier. Jij hebt geen steriele kledij.

MARIE : Nee, ik ga mee. Als ik niks kan doen vreet ik me op van de zenuwen.

FRANS : Spons jij die stinkerd van daarbinnen dan al maar af. Wat goed is voor de beesten, zal ook wel goed zijn voor de mensen.

MARIE : Ik kan toch geen vreemde vent wassen!

FRANS : Denk maar dat 't een varken is. Dan gaat dat wel. *(af met water uit de ijskast)*

MARIE : Dat doe ik niet graag. Maar Frans heeft gelijk. Johnny moet ontsmet worden.

WALTER : Met koud water?!

SOFIE : *(lacht)* Ocharme. Deze vakantie vergeet hij nooit.

MARIE: Willen jullie hem wassen? Ik durf dat niet.

SOFIE: Ik zie dat wel zitten. Een lekker mannenlijf afsponsen. Zijn sixpack afspoelen. Zijn poepke masseren met koud water... Doe je mee, Liliane?

LILIANE: Ja!

WALTER : Hela!

LILIANE : Beschouw het als mijn vrijgezellenavond, schatje. Na deze kleine uitspatting ben ik helemaal van jou.

SOFIE : Heb je een spons en een handdoek, Marie?

MARIE : Wat jullie zinnens zijn, klinkt niet katholiek. Maar ik ben wel blij dat jullie het willen doen. *(af)*

LILIANE : Ik ben in de mood voor zo'n splashparty!

WALTER : Moet dat nu echt?

SOFIE : Tja, met Marie er bij kunnen we moeilijk anders.

WALTER : Stuur haar dan wandelen.

LILIANE : Tut, tut. Ga jij maar even wandelen. Dit is ladies night.

WALTER : Het gaat toch de spuigaten niet uitlopen?

SOFIE : Nee. Alleen de sponsgaten.

LILIANE : Vertrouw je me niet?

WALTER : Nee. *(LILIANE zet lief snuitje op)* Allee ja. *(af)*

(SOFIE opent de slaapkamerdeur)

JOHNNY : ... nu en in het uur van onze dood, amen.

SOFIE : Kom, Johannes. Je hebt genoeg gebeden. Je mag gedoopt worden.

(MARIE op met spons en handdoek. SOFIE en LILIANE leiden Johnny naar de tafel. Marie neemt paternoster, maakt voor slaapkamer een kruisteken, dan af in slaapkamer)

JOHNNY : Hé! De ijskast is er!

SOFIE : Ja. En er zit koud water in. Heel koud water.

JOHNNY : Dan kunnen de varkens gewassen worden.

LILIANE : Niet alleen de varkens, darling. Alle besmette beestjes krijgen een purificatione tremenda.

(SOFIE en LILIANE duwen JOHNNY op de tafel, doen zijn bovenkleding uit.)

JOHNNY : Wat gaan jullie doen? Je gaat mij toch niet... Toch niet met ijskoud water! Nee!

SOFIE : Sorry, Johnny. 't Was ofwel quarantaine, ofwel dit.

(LILIANE en SOFIE sponsen JOHNNY om beurten in Johnny krijstl.)

SOFIE : Doet dat geen deugd?

LILIANE : Da's toch lekker fris?

SOFIE : Geniet er maar van.

LILIANE : Dat doen wij ook.

SOFIE : Mm! Wat een mooie torso!

LILIANE : *(kriebelt in JOHNNY's borsthaar)* Ho! Maar daar zitten nog beestjes in.

SOFIE : Dan zullen we ze er moeten uitwassen. *(sponst JOHNNY's borst)* Oh.

Nu is het een kiekenborst.

(FRANS op, neemt water uit de ijskast)

LILIANE : In zijn navel zitten ook nog virussen! Als we over zijn buikje wrijven, zou hij dan ook op zijn zij gaan liggen?

SOFIE : Misschien heeft hij ook een g-spotje onder zijn oksels.

LILIANE : Als we daar kriebelen, reageert hij misschien wel zoals de varkens en gaat hij ook met zijn vier poten omhoog liggen.

JOHNNY : Hou op! Alsjeblieft!

SOFIE : Sorry, maar we zullen moeten wassen tot de reuk er uit is.

LILIANE : En dat kan lang duren, want 't was echte parfum. Zo'n fles Chanel kost maar eventjes 70 euro.

FRANS : Zozo. Een fles Chanel...

SOFIE : Shit!

(MARIE op)

FRANS : Er begint hier een lampje te branden. Mijn varkens stinken naar parfum. Hij stinkt naar parfum. Er is een Chanel-virus en jij had een fles parfum van het merk Chanel. Waar is die fles?

LILIANE : Euh... Die is leeg.

FRANS : Toch niet toevallig uitgegoten over mijn varkens?

LILIANE : Gewoon... opgebruikt.

FRANS : Te veel toevalligheden. Hier is iets louche aan de hand. Marie! Bel naar de burgemeester en vraag of hij bericht gehad heeft over het Chanel-virus.

MARIE : Maar Frans, ze hebben het op de radio gezegd. En je hebt het zelf gelezen op het internet.

FRANS : Zit jij mee in het complot? Ik zou er niet van verschieten. Want dat Chanel-virus komt toevallig goed uit, hè? Nu heb je een ijskast en een koffiezet en een stofzuiger. Wat is het volgende? Bleke kalkoenen en een zonnebank om ze te bruinen?

SOFIE : Marie heeft er niks mee te maken. Wij hebben het gedaan. Wij hebben dit allemaal opgezet omdat Marie graag een ijskast had.

JOHNNY : En om de toestellen die ze al gekocht had, een alibi te bezorgen.

LILIANE : We wilden haar een plezier te doen.

MARIE : Mij een plezier doen! 'k Ben heb doodsangsten uitgestaan, gedaverd van schrik. Een plezier doe je met een bloemetje of een pralinneke, madame Chocolat. Niet met een fles Chanelvirussen. Had me een pisbloem gegeven, daar zou ik blij mee geweest zijn. Want, iemand plezier doen, heeft niets te maken met wat je geeft, maar hoe je het geeft. Maar daar kennen jullie natuurlijk niks van. Stadsmussen! Jullie jagen liever iemand de stuipen op het lijf en roepen dan: surprise!
(JOHNNY ongemerkt af) En dan maar lachen. Wel ja! Lach ons maar uit. Want die stomme boer en die achterlijke boerin zijn er in gelopen. Lach je maar krom! Dat jullie ons doodongelukkig geweest zijn, daar trekken jullie toch niets van aan.

SOFIE : Toch wel, Marie. En het spijt me. We bedoelden het allemaal goed, maar we hebben het verkeerd aangepakt.

LILIANE : We hadden eigenlijk moeten weten, dat jullie beesten zoveel voor jullie betekenen.

MARIE : Hier is je GSM. En als jullie madame jullie overmorgen komt halen, zeg dat ze met een bestelwagen moet komen. Want jullie krijgen alles mee: de ijskast, de koffiezet, de stofzuiger, de broodbakmachine en de weegschaal. Ik moet die dingen niet meer.

LILIANE : Wat moeten we daar mee?

MARIE : Steek ze voor mijn part in je gat.

JOHNNY : *(op met twee bloemen, geeft stil en gevoelvol FRANS en MARIE een bloemetje)* Frans en Marie... Wij... Ik... Ik weet niet wat zeggen, verdomme!

MARIE : Je moet niets zeggen. Die bloemetjes zegt meer dan duizend woorden. Kom hier, schattig ventje. *(omhelst JOHNNY)*

SOFIE : We hebben hier de mooiste tijd van ons leven beleefd, Frans. We zijn u heel dankbaar. Ik hoop dat je onze stomiteit wil vergeven.

FRANS : OK. Maar ik ga jullie niet vastpakken, want dan wordt ons Marie kwaad. En als die kwaad wordt... Ik weet nog altijd niet hoe ik ze dan moet aanpakken.

JOHNNY : Oh maar dat vind je op het internet. Op www.wildewijven.com. *(start laptop)* Hé! Ik heb mail! Van Universal! Marie! We worden rijk! *(leest mail, zijn enthousiasme slaat om in ontgoocheling, klapt laptop dicht, teleurgesteld af)*

LILIANE : Ocharme. 't Is weer niet gelukt.

SOFIE : Hij mikt ook altijd zo hoog.

FRANS : Wat bedoelde hij met: we worden rijk?

MARIE : Och, ik heb op zijn laptop een gedichtje geschreven. Hij heeft er muziek op gemaakt en opgestuurd naar een muziekmaatschappij. Dat is alles.

FRANS : Ik wist niet, dat jij met een computer kon werken!

MARIE : Alleen maar wat op de lettertjes tikken, meer kan ik niet.

LILIANE : Je hebt er toch ook patience op gespeeld.

MARIE : Ja. Dat was plezant! Het enige dat je moet doen is met je vinger over een plaatje bewegen, eventjes klikken en floep, die kaarten wippen vanzelf weg. Dat was plezant, joh!

FRANS : Ben jij op je sokken aan 't afkomen om te zeggen dat een computer wilt?

MARIE : Nee. Ik wil geen elektrische toestellen meer. Ze mogen ze allemaal meepakken.

FRANS : Je gaat die dure toestellen toch zo maar niet weggeven! Of hebben zij ze betaald?

MARIE : Nee, die zijn betaald met geld uit de steriliseerpot.

SOFIE : Je vond die toestellen zo gemakkelijk, Marie! En je wou zo graag een ijskast!

MARIE : Dat wel.

LILIANE : Waarom hou je ze dan niet?

MARIE : Omdat Frans dat niet graag heeft. En omdat we maar een stopcontact hebben.

FRANS : Marieke. Een boer heeft meer principes dan geld. Maar wat hij nog veel meer heeft, is: respect voor het vrouwtje dat hem door dik en dun steunt. Telefoon naar die elektriker en zeg dat hij hier overal stopcontacten moet komen leggen.

MARIE : Oh Frans! *(omhelst FRANS)*

WALTER : *(op)* Dames en heren, mag ik jullie aandacht de nieuwe ster aan het Vlaams zangersfirmament. Een getalenteerde jongeman die geen roem najaagt, geen schatten wil verdienen, maar wel zingt omdat hij er plezier in heeft. Dames en heren, hier is hij: de enige, echte, sympathieke: Johnny de Troubadour!

(JOHNNY met veel allure op, draagt Frans' boerenkiel en pet. De dames applaudisseren. WALTER stelt inmiddels straatzangermateriaal op: staander, boek met tekeningen en wijsstok.)

SOFIE : Bravo Johnny! Zingen omdat je er plezier in hebt! That's the spirit!

JOHNNY : Dank u voor het warm applaus. Dan breng ik nu het lied: "De ballade van de boerderij". Geschreven door onze fantastische Marie!

(Applaus voor MARIE. JOHNNY gebruikt de micro uit de slaapkamer. WALTER wijst met de stok op de bijhorende tekeningen.)

JOHNNY : (*zingt op de wijze van "Mocking bird hill"*)

Als de zon vroeg komt piepen, staan wij monter op

En beginnen de dagtaak met een frisse kop.

We eten dan vers brood, een pan eieren met spek

Da's een ware geneugte voor de lekkerbek

ALLEN : (*zingen het refrein*)

Tralala twidelidiedie op de boerderij

Vergeten wij de zorgen, zijn we happy en blij

Tralala twidelidiedie op de boerderij

Vergeten wij de zorgen, zijn we happy en blij

JOHNNY : Enen haan op de mesthoop, zijn kam in de wind

met zijn harem van kiekens is hij goed gezind.

Vette ganzen en eenden, kalkoenen, een pauw

Als die zijn staart opent, roept iedereen "wow"

ALLEN : (*zingen het refrein*)

JOHNNY : Als de koeien gaan loeien, met joekels vol pap

Mogen wij er mee spelen en doen dan tsjip-tjap

Vader stier staat gelaten te kijken naar 't spel

En hij denkt bij zichzelf: och mijn tijd komt nog wel.

ALLEN : (*zingen het refrein*)

JOHNNY : Zie de varkens heel sexy rollebollen in 't slijk

En je krijgt op fatsoen een heel andere kijk.

Zie ze smik'len en smakken, zo zonder censuur

Nee ze liggen niet wakker van een goed figuur.

ALLEN : (*zingen het refrein*)

In de zomer veel groen, in de winter wat rust

Ja het is of het leven je voortdurend kust

Als je ooit wil ontstressen, ga dan niet op reis

Maar kom hier op vakantie, in 't aards paradijs.

ALLEN : (*zingen het refrein*)

FRANS: Heb jij die tekst geschreven?

MARIE : Ja.

FRANS : Hoe zit het met onze steriliseerpot? Hebben we nog geld?

MARIE : Niet veel meer.

FRANS : Zouden we nog een computer kunnen kopen?

MARIE : Oh Frans!

(Marie omhelst FRANS. Allen zingen nog 1 x het refrein)

----- EINDE -----